

Na proslavi je o pomenu praznika spregovoril slavnostni govornik predsednik Skupščine občine Kamnik Anton Ipavic.

Praznik, ki ga rojeva vsak delovni dan

Ob našem prazniku, Dnevu republike, smo se vsi delovni ljudje in občani Kamnika pridružili številnim slovesnostim in praznovanjem, ki so se zvrstile širom Jugoslavije, pa tudi zunaj meja naše domovine so ga praznovali Jugoslavlani.

Čeprav so praznične prireditve v svojih sredinah pripravile številne delovne organizacije, krajevne skupnosti, šole, organizacije in ustanove v občini, smo spominu na avnojske odločitve in zavezi o njihovem uresničevanju v današnjem času, namenili posebno mesto na osrednji občinski proslavi ob Dnevu republike, v sredo 27. novembra 1985.

V uvodnem delu smo prisluhnili slavnostnim besedam predsednika Skupščine občine Kamnik Antona Ipavica.

»Svoboda ni prišla sama, ni bila podarjena, ne kupljena – rodila se je iz neskončne vere, klene odločnosti in trdega, krvavega boja«. Tako je moč na kratko strniti izpovedi v besedni in glasbeni podobi, ki so nam jih podali pevci Moškega pevskega zbora DKD Solidarnost Kamnik pod vodstvom prof. Ivica Ropas in člani Pihalnega orkestra DKD Solidarnost iz Kamnika pod vodstvom Emila Spruka.

VERA MEJAČ

• S programsko-volilne seje OK SZDL

Izvoljeno novo vodstvo

Socialistična zveza se je v preteklem mandatnem obdobju srečevala in spopadala z vrsto družbenih in ekonomskih problematičnih sklopov. Pri uresničevanju družbeno-nadzorne vloge na področju ekonomskih odnosov se je aktivno vključevala v spremljanje in izpolnjevanje z resolucijo opredeljenih planskih ciljev, uresničevanja dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije in v tem kontekstu uveljavljanja položaja delavca.

V letošnjem letu pa je bilo največ aktivnosti osredotočenih v pripravo dolgoročnih in srednjeročnih planskih dokumentov in v ta namen organiziramo sekcije po raznih področjih delovanja. Ko je občinska konferenca na svoji volilno-programski seji ugotovljala in analizirala delo socialistične zveze, je bilo ugotovljeno, da so se sekcije kot najširša in najbolj demokratična oblika delovanja in možnosti za vključevanje najširših množic sicer uveljavile, vendar mora biti njihova vloga in namen še izraziteje poudarjena v smislu večje prodornosti in oblikovanja stališč, ki bi pomenila skupni dogovor za akcijo vseh, ki so za posamezno področje tako strokovno kot politično zainteresirani. Na konferenci je bilo močno poudarjeno, da nas trenutna družbena in ekonomska situacija ne sme siliti v malodušje in morajo biti planski dokumenti, ki se pripravljajo in sprejemajo na vseh nivojih od krajevne skupnosti, organizacije združenega dela do občine in širših družbeno političnih skupnosti, predvsem odsev realnih možnosti razvoja posamezne sredine in pa nakazovanja perspektiv. Še vedno namreč obstaja mnogo rezerv v koriščenju delovnega časa, organizaciji dela, racionalnejši uporabi sredstev ipd.

V okviru delovanja v političnem sistemu pa je socialistična

V razpravo o delu socialistične zveze se je vključil tudi delegat KO SZDL Perovo MIRO KASTELIC in konferenco seznanil z nekaj najpomembnejšimi problemi na področju samoupravnega delovanja krajevne skupnosti.

RUDI PFAJFAR, novoizvoljeni sekretar OK SZDL Kamnik.

DAVORIN GREGORIČ ob soglasni izvolitvi za predsednika OK SZDL.

izveza v glavnem delovala na področju priprav na skupščinske volitve v letu 1986. Pri pripravah na to pa je bilo moč s pridom uporabljati izkušnje prejšnjih skupščinskih volitev in delnih volitev v letu 1984. Predvsem je bil največji poudarek dan demokratičnosti, javnosti in širini vodenja postopkov evidentiranja, zato je bilo skupno stališče konference tudi to, da bi bilo vsakršno kritiziranje vodenja postopka evidentiranja le poskus rušenja evidentiranja in neupravičene kritike vsem aktivi-

stom SZDL in sindikata, ki so v teh aktivnostih sodelovali.

V uveljavljanju socialistične zveze kot fronte vseh subjektivnih sil pa so mnogo prispevale tudi druge družbenopolitične organizacije, ki so včasih sicer še vedno vodile samostojne akcije, vendar je bila vedno bolj prisotna težnja, želja in potreba po dejanskem skupnem usklajevanju in vodenju družbenopolitičnih akcij. Na konferenci je bilo odprtih vrsto drugih, pa zato nič manj perečih vprašanj z raznih področij delovanja, ki jih vodi ali usklajuje socialistična zveza, kot so varstvo okolja, stanovanjska problematika, zagotavljanje pogojev za delo mladinskih organizacij v občini, problematika delovanja krajevnih skupnosti glede na njihovo specifičnost (število prebivalcev, razvejenost samouprave, območna razprostranjenost ipd.) Predvsem pri krajevnih skupnostih je bilo poudarjeno, da se mora delu krajevnih skupnosti dati večji poudarek in pomoč tako v političnem kot strokovnem smislu. Gre za to, da morajo krajevne skupnosti bolj razviti razne oblike notranje samouprave (hišni svet, ulični, vaški odbori ipd.). Strokovna pomoč bi jim bile strokovne podlage, saj so SZS v glavnem prepuščene same sebi in iznajdljivostim predsednikov KS ali drugih aktivistov. Ravno zaradi vseh široko in vsebinsko odprtih vprašanj je konferenca zadolžila predsedstvo, da vse te sugestije oblikuje in jih strni v program dela za naslednje obdobje, predvsem v smislu še večjega uveljavljanja socialistične zveze in vseh frontnih delov, ki delujejo znotraj nje in odpravljajo sedanjih slabosti.

Na koncu je konferenca soglasno razrešila dosedanje vodstvo OK SZDL in izvolila novega in sicer:

– predsednik OK SZDL: DAVORIN GREGORIČ
– podpredsednik OK SZDL: JOŽE MUHVIČ, ANTON FIŠER,
– sekretar OK SZDL: RUDI PFAJFAR

im jim zaželela pri delu čimvečjo uspešnost in zagotovila pomoč pri uveljavljanju in uresničevanju njene družbeno-nadzorne vloge.

M. J.

• Komite OK ZKS o planskih dokumentih

Planirati na podlagi ocene dosedanjega razvoja

Komite občinske konference ZKS je zadnje novembrsko sejo posvetil razpravi o osnutkih planskih aktov naše občine za prihodnje srednjeročno obdobje in za leto 1986. Menili so, da bi morala biti podlaga za načrtovanje v prihodnje tudi ocena razvoja naše občine v srednjeročnem obdobju, ki se sedaj izteka. Te analize namreč predlagatelj srednjeročnega plana še niso izdelali. Ugotovili so tudi, da sta resolucija za leto 1986 in osnutek srednjeročnega plana med seboj neusklajena, zlasti v pogledu financiranja naložb s krajevnim samoprisklopom, sistemskih virov za financiranje nalog na Veliki planini itd.

Bolj realno bi bilo treba predvidevati tudi rast družbenega proizvoda, saj predvidene 3,6% rasti v naslednjem srednjeročnem obdobju ne bomo mogli doseči brez večje rasti v industriji. Skupno porabo bo treba bolj uskladiti z možnostmi saj je nerealno pričakovati, da bo lahko rasla za 2% hitreje kot družbeni proizvod.

Komite je bil mnenja, da bi bilo treba delegatom dati tudi informacijo o poteku usklajevanja planov v okviru ljubljanske regije in opozoriti na eventualne neusklajene usmeritve. Ponovno bo treba preveriti, na kakšni podlagi se prihodnje leto predvideva bistveno višji porast družbenega proizvoda od rasti v obdobju 1981–1985, ker ni predvidenih posebnih premikov v produktivnosti dela, boljši kadrovski sestavi in produktivnejšem zaposlovanju.

Delež investicij v družbenem proizvodu pa naj bi se prihodnje leto celo zmanjšal.

V resoluciji bi bilo treba dati več poudarka povečanju izvoza, zlasti v tistih OZD, ki sedaj izvažajo le majhen delež svoje proizvodnje.

Pri uvozu bi bilo treba posvetiti več pozornosti uvozu opre-

me, katere delež v skupnem uvozu je predviden le s 6%. Tako usmeritev nujno narekuje iztrošenost opreme v naši industriji.

Glede predvidenega združevanja sredstev prek komunalno cestne in telesnokulturne skupnosti pa se bo treba opredeliti, ali bodo za višino teh sredstev zmanjšana sredstva ostalih SIS ali pa se bo moral delež skupne porabe v družbenem proizvodu povečati.

Osnutek resolucije za leto 1986 bi se moral tudi bolj poglobljeno lotiti nadaljnjih možnosti za sofinanciranje določenih nalog v družbenih dejavnostih (zdravstvo, šolstvo) iz krajevnega samoprisklopa. V resoluciji namreč ostaja odprto vprašanje, kako bomo v prihodnje financirali gradnjo zdravstvenega doma in programov krajevnih skupnosti.

Člani komiteja so ob obravnavi poročila o gradnji I. A faze in programu I. B in II. faze gradnje zdravstvenega doma, smatrali, da je prekoračitev predračunske vrednosti tudi posledica komunalno ne dovolj opremljenega zamljišča in nepopolnega projekta. Glede na tako visoke stroške ogrevanja prek toplovodnega omrežja, ki so posledica sorazmerno velikih izgub glede na porabljeno energijo, bi bilo treba doseči, da se na to omrežje čimprej priključijo tudi ostali porabniki, ki so bili prvotno predvideni.

Glede nadaljnje gradnje je komite menil, da je treba to nalogo opredeliti v resoluciji za leto 1986 in pripraviti predlog, kako zbrati polovico denarja za dograditev zdravstvenega doma. Drugo polovico pa naj bi prispevala medobčinska zdravstvena skupnost.

Glede poročila o uresničevanju usmeritev o nadaljnjem razvoju krajevnih skupnosti, ki je bilo v upravnih organih priprav-

ljeno za sejo občinske skupščine, je komite ocenil, da je preveč splošno in da ne odraža dovolj dejanskega stanja v naših krajevnih skupnostih.

F. S.

• Aktualno

Opozorilo delegata, ki ne sme ostati brez odgovora

Ob koncu leta, še posebej pa tja, ko smo pred zaključkom tretjega mandatnega obdobja, odkar je bil leta 1974 z ustavo vpeljan delegatski sistem v naše skupščine, delamo obsežne analize in poročila, ki pogosto ponavljajo že večkrat zapisane ugotovitve.

V glavnem ugotavljamo, da se stanje v delovanju delegatskega sistema ni kaj dosti spremenilo. Ne ugotovimo pa, kje so vzroki, da že večkrat zapisani slabosti in ovir za uspešnejše delo delegatov in delegacij nismo odpravili. Morda bi bilo le bolje, če stvar ne bi preveč posploševali, pač pa dali pod lupo delo določenega zbora ali akupščine, delo posamezne delegacije in podobno. Še več, morda bi imeli več uspeha, če bi analizirali celo uspešnost in neuspešnost posamezne seje, zlasti, kadar gre za seje, na katerih se odloča o pomembnih, bistvenih zadevah, ki se tičejo našega življenja, dela, gospodarjenja.

Ena takih sej je bila prav gotovo 38. seja zbora združenega dela občinske skupščine, ki je bila 30. oktobra 1985. Na dnevnem redu je bilo kar 22, večinoma zelo pomembnih točk: od osnutka občinskega statuta, poročila o razmerah v Rudniku kaolina in kalcija, v SKG, v Gradite-

lju in v Komunalnem podjetju, pa do odlokov s področja davčne politike in urejanja prostora.

Od 60 delegatov tega zbora se je seje udeležilo 39 delegatov, neopravičeno je izostalo kar 17 delegatov iz OZD, med njimi tudi Graditeljev delegat, čeprav naj bi na seji govorili tudi o problemih v tej delovni organizaciji.

Pričakovati je bilo, da bodo zaradi pomembnih zadev, ki jih je zbor imel na dnevnem redu, stekle živahne razprave delegatov s predlogi, kako rešiti številne probleme in težave, ki ta čas tarejo nekatere delovne organizacije.

Vendar ni bilo tako. Delegati so bili tihi. Tudi delegati iz tistih delovnih organizacij, katerih razmere naj bi zbori obravnavali. Poslušali so uvodne obrazložitve in pisne pripombe, ki so jih dale delegacije Svilanita, Titana in KIK-a. Zadnji dve je moral zbrati delegatom predsednik zbora.

Delegati so torej za vseh 22 točk molče dvigali roke.

Vendar pa se je tik pred koncem seje v točki – pobude, predlogi in vprašanje delegatov – pokazalo, da vsi delegati le niso zadovoljni s takim potekom seje. Oglasil se je Boris Krapež – delegat Svilanita, ki je najprej dejal, da njihova delegacija od SKG ni dobila ustreznega odgo-

F. SVETELJ

• S seje družbenopolitičnega zbora

Na povezovalni cesti z operativnimi deli prehitevajo zakonska določila

Po prvotnem samoupravnem sporazumu o združevanju sredstev za gradnjo povezovalne ulice naj bi vsak zaposleni v naši občini zdržil stari milijon dinarjev. Zaradi dodatnih del (podhodi in dr.) in delne podražitve pa pripravljali odbor za povezovalno ulico v svojem poročilu za zbor skupščine pravi, da so morali fa delež povečati na 1,35 starega milijona.

Celotna investicija se je torej iz prvotnih 14 starih milijard povečala na 18,8 starih milijard dinarjev.

Predsednik gradbenega odbora Dušan Štefula je na seji zboradejal, da sredstva ne dotekajo redno, saj so dobili šele dobro polovico potrebnega denarja, najslabši je dotok iz drobnega gospodarstva. »Dela na projektu bi lahko mnogo hitreje izvajali, celoten objekt bi lahko bil letos končan, razen tampona in asfalta. Seveda če bi takoj zbrali manjkajoča sredstva, kar pa bi se kasneje izkazalo za najboljšo rešitev,« je dejal predsednik gradbenega odbora. Daniel Arčiček je ob tem pripomnil, da je ne le tu, ampak pri vseh velikih naložbah, za katere denar združujemo, največji problem velika inflacija, ki vedno znova povečuje stroške gradnje.

Se večji problem je, da vedno začnemo graditi, še predno je zbran ves potreben denar. Zelo pomembno pri takih investicijah so dovolj zgodaj začeti pripraviti, ki naj upoštevajo vse aspekte možnih problemov, ki se pri gradnji lahko pojavijo, so ugotavljali delegati družbenopolitičnega zbora. Vsa dela, katerih investitor je Komunalno podjetje, izvaja jih SCT, nadzor nad vgrajenimi količinami materiala in obsegom del na mostu pa opravljajo strokovnjaki iz Graditelja, so v bistvu še vedno (čeprav mostovna konstrukcija že stoji) le pripravljajna dela. Torej, z vsemi operativnimi deli na povezovalni ulici rokovno prehitevajo zakonska določila. Da gradbenih dovoljenj še vedno ni, nosi del krivde tudi Biro Kamnik, ki ne pripravi pravočasno potrebne dokumentacije. Ta in vse podobne investicije, ki smo jih v Kamniku imeli že kar nekaj, zaradi

prepočasne priprave dokumentacije in birokratskih postopkov, zato potekajo tako nenormalno, je dejal Dušan Štefula in povedal še to, da zaradi omejenih finančnih možnosti ne bo zgrajena brv – poseben prehod čez Bistrico za pešce in kolesarje, ampak bodo ti imeli poseben pločnik na že zgrajenem mostu.

V planih, za novo srednjeročno obdobje, ki jih sestavljamo sedaj, naj bodo bolj upoštevane materialne zmoglosti občine, ne pa, da je plan le zbir želja in potreb, je na seji dejal Alfonz Boltar. Komite za družbenoekonomske razvoj je za zbere skupščine pripravil osnutek resolucije za prihodnje leto in družbenega plana za obdobje 1986–1990. Iz poročila je moč razbrati, naj bo osnovno izhodišče pri večjih in-

vesticijah predvsem, da se najprej dokončajo že začeta dela – povezovalna cesta, druga faza zdravstvenega doma, šola na Duplici. Poleg tega pa bo kar zadeva skupno porabo, potrebno začeti s toplifikacijo, gradnjo čistilnih naprav, dograditi avtobusno postajo, dokončati gradnjo križišča pri KIK. Najtežje vprašanje v srednjeročnem obdobju pa bo z gradnjo PTT centra in nove centralne na Bakovniku in zagotovitev sredstev zanjo.

Delegatka občinske konference SZDL je dejala, naj se v srednjeročnem planu dá posebej opoudarek zviševanju izobrazbe strukture zaposlenih in dvigu kakovosti gospodarjenja. Prav tako kot mladinci, se tudi SZDL ne strinja z zmanjševanjem gradnje

stanovanj, kajti s povečevanjem individualne družbene gradnje, kot je komite za DER zapisal v planskih aktih, velik problem stanovanjske stiske mladih družin ne bo rešen. Delegat ZSMS je na seji DPZ spregovoril tudi o problemu kvalitetnega izkoriščanja prostega časa. V samem mestu namreč ni interesnih prostorov, mladinska organizacija pa ima v svojih programih precej dejavnosti, za katere nimajo ustreznih prostorov (del kamniške mladine se zato zbira celo v Klubu upokojeencev). V planskem aktu za naslednje srednjeročno obdobje naj se zato opredeli sistemska rešitev za gradnjo prostorov za prosti čas. Potrebno je bilo čimprej najti tudi rešitev za namensko dograditev Titovega trga. To in še mnogo stvari, ki jih je komite za DER opredelil v osnutku letnega in srednjeročnega družbenega plana za občino Kamnik, bo v javni razpravi do 10. januarja, naloga vseh občanov pa je, da dokumente temeljito proučijo in s pripombami konstruktivno prispevajo k njegovi realnejši podobi.

Družbenopolitični zbor na svoji 40. seji ni sprejel poročila komiteja za DER o uresničevanju usmeritev in stališč o nadaljnjem razvoju krajevnih skupnosti. Tako delegat ZSMS, kot predstavnik SZDL, ZK in ZJB so se strinjali, da poročilo ni odraz dejanskega stanja; pripravljeno je samo s strani občinskih upravnih organov, predstavniki KS pri poročilu niso sodelovali, s čimer se izpodbija prostovoljna dejavnost in prizadevanje krajanov.

Delegati na DPZ so bili seznanjeni tudi z informacijo o poteku priprav za zagotovitev novih prostorov za matično knjižnico Kamnik. Vendar pa je poročilo nepopolno, saj kot edini možni objekt, kamor bi lahko preselili kamniško knjižnico, navaja Delavski dom, kjer ima prostore sedaj v najemu Utok. Po temeljitejši obravnavi sta se našli še dve možni rešitvi – preoblikovanje frančiškanske knjižnice in še verjetnejša rešitev: prva dejavnost, ki bi se preselila v stari zdravstveni dom, bo kamniška knjižnica. Delegati so na seji sklenili, naj se to zapiše v novi srednjeročni družbeni plan, da čez nekaj časa ne bi ponovno iskali nove rešitve za selitev knjižnice.

ROMANA GRČAR

• Z davčnega področja

Nekateri pozabljajo na družbene obveznosti

Izvajanje davčne politike v občini Kamnik v letu 1985 je boljše kot v preteklih obdobjih. Z vidika pospeševanja drobnega gospodarstva so nove sistemske rešitve, ki so začrtane v Zakonu o davkih občanov in novem občinskem odloku o davkih občanov, prinesle za razcvet drobnega gospodarstva precejšnje ugodnosti. Tako so obrtniki – začetniki za prvo leto poslovanja oproščeni plačila davka, za drugo in tretje leto pa plačujejo precej nižji davek kot drugi obrtniki. Številne davčne olajšave so namenjene tistim obrtnikom, ki opravljajo deficitarne obrtne dejavnosti, posebej ugodne so olajšave tudi za obrtnike, ki vlagajo sredstva v izboljšanje materialne osnove dela, ki zaposlujejo dodatne delavce in ki izvažajo blago in storitve na konvertibilno področje.

Sodelovanje obrtnikov z Upravo za družbene prihodke občine Kamnik je bilo v letu 1985 dokaj dobro. Najpogostejša oblika sodelovanja med UDP in obrtniki so bili neposredni stiki med posameznimi obrtniki na UDP z našimi inšpektorji in odmernimi referenti. Oblika sodelovanja, ki se je posebno močno uveljavila v letu 1984, ko smo se z obrtniki o davčni politiki dogovarjali na zboru obrtnikov in na posameznih sekcijah obrtnega združenja, v letu 1985 ni bila tako uspešna. Kljub pripravljenosti davčnih organov, da s svojim strokovnim znanjem, da na teh skupnih sestankih svetujejo in pomagajo obrtnikom v reševanju njihove problematike, pa je bila udeležba obrtnikov na teh sestankih odločno premajhna. Ponovno ugotavljamo, da posamezni obrtniki ne poznajo davčnih zakonov in drugih predpisov z davčnega področja, zaradi nevednosti in knjigovodskih malomarnosti ne morejo uveljavljati številnih davčnih olajšav, kar nedvomno rezultira v njihovem slabšem poslovanju in obenem povzroča številne težave tudi delavcem UDP.

Odmero vseh vrst davčnih obveznosti smo tudi letos opravili v najkrajšem možnem roku. V odmernih postopkih na področju obrtne dejavnosti smo ugotovili, da nekateri obrtniki prijavljajo tako nizek celotni prihodek in uveljavljajo tako visoke stroške, da »nimajo« zagotovljenih niti minimalnih možnosti za svoje

UPRAVA ZA DRUŽBENE PRIHODKE

Razdelitev turistične takse

Po sklepih Izvršnega sveta SO Kamnik (129. seja z dne 25. 6. in 139. seja, dne 22. 10. 1985) je bila turistična taksa, zbrana v občini Kamnik v obdobju od 1. 1. do 30. 9. 1985, razdeljena naslednjim nosilec turisticne ponudbe:

- Turističnemu društvu Kamnik za dejavnost društva 205.200 din.
- Turističnemu društvu Kamnik za organizacijo turistične prireditve »Dnevi narodnih noš, folklorne in obrti 1985 200.000 din.
- Turistični poslovni skupnosti Kamnik za:
 - informativno propagandno dejavnost 150.000 din
 - organizacijo predstavitve turistične ponudbe občine turističnim delavcem in novinarjem in za izdelavo turističnih opozorilnih tabel na vpadnicah v občino Kamnik 300.000 din.
- Turistični zvezi Slovenije – 10% zbrane turistične takse v višini 100.213 din.
- Turističnemu društvu Motnik za dejavnost društva 70.000 din.

STANE ZARNIK

OBČINSKA KONFERENCA ZVEZE REZERVNIH VOJAŠKIH STAREŠIN KAMNIK

vabi vse delovne ljudi in občane na

PROSLAVO OB DNEVU JLA

ki bo v petek, 20. decembra 1985 ob 19. uri v avli Srednje ekonomsko-naravoslovne šole Rudolfa Maistra. Slovesnost bo obogatena s podelitvijo plaketa, priznanj in napredovanj ter kulturnim programom. Po proslavi bo tradicionalni TOVARIŠKI VEČER. Vabljeni!

Predsedstvo OK ZRVS KAMNIK

Tričlanska družina išče garsonjero ali enosobno stanovanje. Nudimo predplačilo. Zarko Krneta, Fužine 2, Kamnik.

Prodajam garažo na Kranjski cesti. Pisne ponudbe pod šifro »garaža« pošljite na uredništvo Kamniškega občana, Tomšičeva 2.

Ugodno prodam nov kavč trosed. Tel. 832-315.

V Kamniku kupim enosobno starejšo stanovanje (ne v pritličju). Ponudbe pošljite na uredništvo Kamniškega občana, Tomšičeva 2.

Družina z Groharjeve ulice išče žensko za enkrat tedensko generalno čiščenje dvosobnega stanovanja. Tel. 832-330 od 15. do 21. ure.

Smučarski klub Kamnik obvešča občane, ki niso dvignili smučarske opreme oziroma denarja, da to storijo do 20. decembra 1985 v prostorih TZKO Kamnik, Kajuhova pot 12, tel. 831-564.

Fant in dekle (Kamničana) najmeta kakršnokoli stanovanje ali starejšo hišo. Naslov oddajte na uredništvo Kamniškega občana Tomšičeva 2, tel. 831-311.

Delavca PK ali NK sprejem v redno delovno razmerje. SERVIS AVTOGUM SITAR, Fužine 5, Kamnik

Stolu zlati ključ in posebno priznanje

Beograjski sejem pohištva je naša največja predstavitev notranje opreme. Razstavljajo vsi domači proizvajalci in tudi nekaj evropskih: pohištvo, tkanine, okovja in dodatno stanovanjsko opremo.

Zanimanje za sejem je veliko tako med potrošniki kot med investitorji in projektanti družbenih objektov. Še posebno je čutili interes za prodajo, saj je danes zaradi splošnih težkih pogojev pohištvo vse težje prodajati. Za uspeh pri prodaji so potrebni novi programi, tako za individualno potrošnjo kot za hotele in pisarniške zgradbe.

Tudi na beograjskem sejmu je bilo videti spremembo v osnovnem zgledu pohištva. Zadeva ni povsem nova. Tisti, ki so si ogledovali zunanje razstave, so novost pred letom ali dvema že videli. Gre za zaobljene masivne robove pri furniranem pohištvu in za pokrivni lak pri pohištvu, ki nima za podlago naravnega furnirja, temveč temeljno folijo. Pri slednjem je torej poudarek na oblikah in barvah.

Zelo zanimive so barve sodobnega pohištva. Ni več v nežnejših naravnih odtentkih, pač pa v sivi in črni barvi, dodani pa so celo deli v rdeči barvi.

Stol je letos zopet pokazal novosti. Na sejmu je ta delovna organizacija dobro znana in cenjena tako po oblikah pohištva kot po kakovosti in uporabnosti.

Letošnja Stolova novost je v pisarniškem pohištvu z novim pisarniškim kabinetom, računalniškimi mizami in sistemom pisarniških vrtljakov. S stanovanjskega programa so bile kot novost prikazane nove klubske garniture ter jedilna garnitura s stoli Cirkel.

Konstrukcija stola je kombinacija masivnega in lameliranega lesa z ročnim naslonom v obliki krožnice. Sedežna in hrbtina plo-

skev je oblažena školjka s polkrožnim zaključkom, s čimer dobi stol mehko obliko. Za oblikovanje je beograjska žirija podelila najvišje priznanje – zlati ključ. Avtor je Stolov vodja oblikovalskega oddelka, arh. Branko Uršič.

Poleg tega visokega priznanja je Stol prejel še diplomu beograjskega Design centra za fotelji iz klubske garniture z imenom Top. Avtorica ja arh. Darinka Vouk.

Fotelj je zanimiv zaradi preprostosti. Osnovna konstanta je posebna in izpeljana iz zasnovе trikotnika, ki se v središču po-

navlja. Posebnost je tudi v oblikovanju osnovne prevleke, ki jo je možno preprosto odstraniti. Možne bodo še dodatne kombinacije izdelkov v dvosed in trosed.

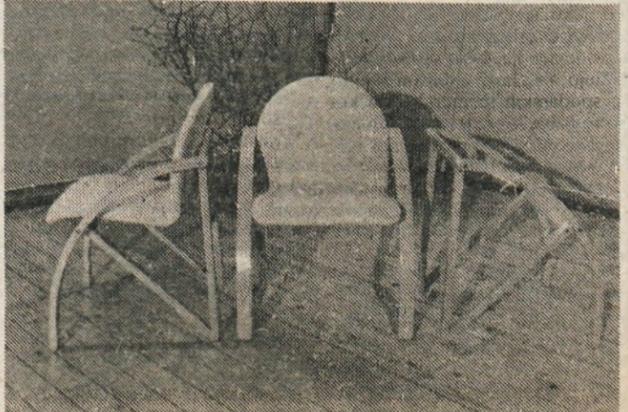
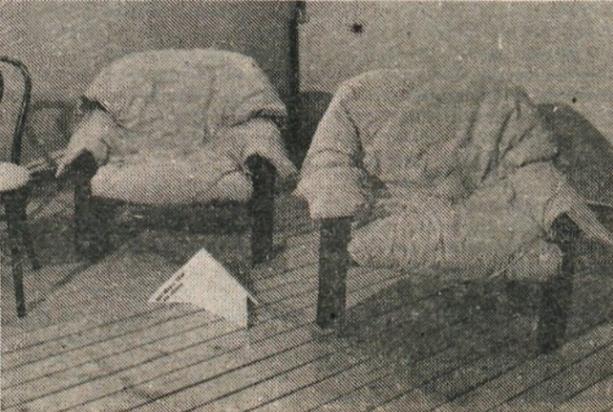
V Jugoslaviji je veliko proizvajalcev pohištva, zato je izdelke težko plasirati na naše domače in tuje tržišče. Prav tako tudi ni preprosto oblikovati nove izdelke, ki bodo po izvirnosti, preprostosti, obenem pa po uporabnosti in nenazadnje primerni cenii pritegnili nove kupce. S spremljanjem notranjega razvoja in dogajanja na svetovnem pohištvenem področju pa je mogoče

z vestnim in načrtnim delom vendar marsikaj doseči.

Stol si vedno prizadeva, da ob vsakoletni manifestaciji prikaže svoje zamisli in novosti, posebno še sedaj, ko se našim, skoraj vsakoletnim nagradencem, pridružujejo nova imena.

Posebej je treba pohvaliti tudi odlične Stolove mizarje in tapetnike, ki z visoko izdelavno kakovostjo pritegnejo zanimanje sejemskih obiskovalcev.

S takim Stolovim skupnim trudom si bo kolektiv tudi v prihodnje zagotavljal redno delo in uspehe tudi na drugih področjih. CIRIL SIVEC

● Pogovor s Horstom Hafnerjem

Utok uspešno osvaja nova tržišča

Ne samo delavci Utoka, tudi veliko Kamničanov se še spominja težavnih trenutkov v Tovarni usnja pred desetimi leti. Z roba propada je uspešno pomagal reševati tovarno tudi sedanji direktor Horst Hafner, ki se je v Utoku zaposlil kot vodja finančno organizacijskega oddelka.

Njegova, tedaj zelo optimistična gledanja na sanacijo delovne organizacije, so se pod njegovim vodstvom, ob pomoči sanatorja Jožeta Vonte in veliki podpori nekaterih republiških in občinskih samoupravnih organov in organizacij, tudi uresničila. Danes je ta delovna organizacija

med najpomembnejšimi člani kamniškega gospodarstva z izrednimi ustvarjalnimi in izvoznimi težnjami.

V Utku že nekaj let intenzivno iščejo nova izvozna tržišča. Tovariš Hafner se je ves čas zavzemal, tudi za večjo povezavo slovenskega in jugoslovanskega gospodarstva pri iskanju novih tujih tržišč in kompenzacijskih poslov. Do prve uspešne kompenzacije je prišlo na Kitajskem, kamor so iz Radencev izvozili opremo za polnjenje piva, v zameno pa so uvozili kože za Utok. Nato je bilo opravljenih še več podobnih kompenzacij s Kostrom iz Slovenskih Konjic, Gorenjem in nekaterimi drugimi OZD.

»Na Kitajskem se dogovarjamo tudi z dvema tovarnama o prenosu naše tehnologije za predelavo svinjskih kož,« je povedal direktor Utoka Horst Hafner. »Pri nadaljnjih aktivnostih v osvajanju novih trgov smo pred dvema letoma začeli sodelovati s Kenijo. Organizirali smo konzorcij za vzhodno afriške države (Kenijo, Ugando, Somalijo, Tanzanijo in Etiopijo), kateremu predsedujem, vanj pa je vključenih 21 OZD iz vse Jugoslavije. Do tega oddaja je imelo naše gospodarstvo minimalno trgovsko izmenjavo, komaj nekaj 100 tisoč dolarjev, medtem ko letos beležimo od 50 do 60 milijonov dolarjev.«

— Kako ste uspehi na tem področju toliko dosegli?

»To je predvsem rezultat naših potreb in želja in ekonomske situacije OZD, ki so vložile v to delo velike napore. Pomembno vlogo je odigrala tudi jugoslovanska ambasada v Nairobiju, ki je s svojo aktivnostjo prispevala, da je prišlo do medbančnega sporazuma med Kenijo in Jugoslavijo, in niz drugih aktivnosti, ki so potrebne za doseganje tako

visokih ciljev. Letošnji obisk predsednika Kenije Daniela T. Arap Moia pri nas pa je dokaz trdnije volje in želje po dobrih medsebojnih odnosih obeh dežel, zlasti na ekonomskem področju.«

— In kakšno vlogo je v teh aktivnostih imel Utok?

»Zelo pomembno, saj je od skupnega dolarskega zneska trgovske izmenjave Utok uvozil za več kot 5 milijonov dolarjev polpredelanih kož. S tem smo končno zadovoljili naše potrebe in glede na to, da smo uvozili goveje kože, smo razširili tudi proizvodni program. Vsi kenijsko-ju-goje.«

Te in še mnoge druge naloge bodo reševali v KS Volčji potok skupno z vsemi krajanji. To je bil do sedaj tudi najbolj uspešen način reševanja nakopičenih problemov, ki je bil v celoti potrjen v neposredni družbeni praksi.

STANE SIMŠIČ

Ob letošnjem obisku v Sloveniji je kenijski predsednik Daniel T. Arap Moia med drugim izročil Horstu Hafnerju (drugi z leve) visoko priznanje republike Kenije za uspešno sodelovanje s to deželo in z nevrščenimi deželami nasploh na gospodarskem področju.

Tradicionalni pohod na Kostavsko planino

Kot že vrsto let, tudi letos pripravlja Krajevna organizacija ZRVS Matija Blejc iz Zg. Tuhinja tradicionalni pohod in spomin na neenako borbo borcev Kamniškega bataljona z mnogostevilnim okupatorjem 24. decembra 1942 na Slevcu na Kostavski planini. V tej borbi je izgubilo življenje 16 borcev, med njimi tudi priljubljeni komandant Matija Blejc-Matevž.

Pohod bo v nedeljo, 22. decembra 1985. Pohodniki bodo krenili na pot ob 8. uri iz Laz. Redni avtobus odpelje iz Kamnika ob 7.30 zjutraj.

Organizator pričakuje tako številno udeležbo, kot je bila običajna vsa leta.

Ljubljanska banka

Ljubljanska banka
Gospodarska banka
Ljubljana, n. sub. o.
Poslovna enota Kamnik

Svet delovne skupnosti poslovne enote
Kamnik

ponovno objavlja prosta dela in naloge

1. kontroliranje dokumentov za porabo in odplačila kreditov

s končano V. stopnjo strokovne izobrazbe, ekonomske smeri. Zahtevane so enoletne delovne izkušnje. Delovno razmerje bomo sklenili za določen čas, nadomeščanje delavke med PD.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite 8 dni po objavi na naslov LB GB PE Kamnik, Tomšičeva 1.

● KS Volčji potok

Novi prostori bi krajevno samoupravo in življenje ljudi še bolj povezali

Na najjužnejšem delu kamniške občine se razprostira krajevna skupnost Volčji potok, ki jo sestavljata dve vasi: Volčji potok in Rudnik. Tako po številu prebivalcev kakor po velikosti sodi ta krajevna skupnost med manjše v občini, po svojem delu in gospodarski dejavnosti med specifične, saj na njihovem območju, če izvzamemo Arboretum, nimajo nobene družbene institucije, nad čimer pa se ne pritožujejo.

Del krajevne skupnosti meji na jugu na občino Domžale in KS Radomlje, na zahodu na KS Šmarca, na severozahodu na Duplico ter na severu in severovzhodu na KS Perovo in Polovce.

Prebivalci, 310 jih je po številu, žive v Volčjem potoku — 265 krajanov in Rudniku — 45 krajanov. Po podatkih jih je 70 starih do 16 let delovno sposobnih pa je kar 150. Ostali so kmetje, obrtniki in upokojenici. Čistih kmetov je 18, k temu pristoje mo lahko še pet polkmetov, ostali prebivalci pa imajo manjše površine zemlje, ki jo skrbno obdelujejo, še zlasti v teh otežanih gospodarskih razmerah. Vsi krajanji žive v 70. gospodinjstvih. Zemljišča v Volčjem potoku so predvsem ravninska, v vasi Rudnik pa je večji del hribovit. Na celotnem območju je okrog 49% obdelovalne zemlje in 60% gozdov, ki pa niso najboljše kakovosti.

Večji del aktivnega prebivalstva je zaposlen v gospodarstvu kamniške in domžalske občine, precej pa si jih reže kruh v Ljubljani in drugje. V krajevni skup-

nosti, razen Arboretuma, s katerim kar dobro sodelujejo, nimajo nobene družbene organizacije; ni šole, ni pošte, ni trgovine, ni nobenega gospodarskega obrata. Utrip sodobnega časa je vendar viden na vsakem koraku. Zrasle so številne nove hiše in gospodarski objekti tamkajšnjih krajanov. Vztrajno rešujejo vrsto za krajane pomembnih vprašanj, čeprav so ta še tako zahtevna.

Tu živi nekaj obrtnikov-prevoznikov, imajo pečarja in kleparja, pa tudi gostilno, ki pa je za krajane kar nekoliko preveč oddaljena. S kmetijstvom se ukvarja manjši del krajanov. Pomembna je predvsem živinoreja, oddaja okrog 1000 l mleka dnevno, zato imajo lastno zbiralnico. Pridelujejo še koruso, predvsem za silažo, krompir, ki ga nekaj ponudijo tudi tržišču, ostale kulture pa pridelujejo v glavnem za lastno porabo. Kmetje se preživljajo s kmetijstvom le v Volčjem potoku, kmetovanje v Rudniku pa bi brez gozdov težko preživljalo kmetje. Povezanost med obema vasema je dobra.

Nekaj cest v vasi Volčji potok so asfaltirali, letos pa so modernizirali z asfaltom tudi del ceste proti vasi Rudnik, tako je ostal med Rudnikom in Radomljami le del ceste (500 m po dolžini), neasfaltiran in krajanji Rudnika želijo, da bi tudi ta del kmalu uredili. Od vseh cest med Duplico in Radomljami, je v tej KS asfaltiranih le 20%, kar 80% je makadamskih.

Volčji potok je kar dobro povezan s svetom, saj imajo 10 te-

lefonskih števil, v Rudniku pa še vedno ni telefonske napeljave, niti se ne kažejo najboljše možnosti v bližnji prihodnosti. Precej sredstev so vložili tudi v napeljavo in rekonstrukcijo električne napeljave. V Volčjem potoku so zgradili tudi novo trafo postajo.

To je le nekaj nalog, ki so jih v zadnjih letih rešili. Niso pa uspeli uresničiti želje vseh krajanov KS, da bi dobili lastne prostore, čeprav še tako skromne. Ta problem postavljajo krajanji že vrsto let, pa tega druge zahtevnejše zadeve niso dopuščale. Krajanji se sestajajo na zborih v prostorih »Arboretuma«, vsi ostali organi krajevne skupnosti pa so že dobili domovinsko pravico kar v stanovanju predsednika sveta KS Janka Škrjanca. Lastni prostori bi omogočali v marsičem povečati dejavnost vseh, tudi družbenopolitičnih organizacij, ki včasih tudi zaradi tega šepajo pri svojem delu. V kolikor pa upoštevamo še druge specifičnosti življenja in dela v tej krajevni skupnosti, vključno s splošnim ljudskim odporom, pa je zahteva po lastnih prostorih še bolj utemeljena. Skoraj ni mogoče več zahtevati, pravijo predstavniki KS, da se večji del družbene in politične aktivnosti odvija v stanovanjih posameznikov. Zaradi navedenih razlogov menijo, da morajo prostore za KS uvrstiti med prednostne naloge srednjeročnega obdobja do leta 1990. Pridobili so že prostor v izmeri 2880 m², ki jim ga je brezplačno odstopilo Gozno gospodarstvo, za kar so jim krajanji zelo hvaležni. V pogovoru, v ka-

terem so sodelovali:

Janko Škrjanec, predsednik sveta KS, Stanka Strnad, predsednica skupščine KS in Metod Jerman, vodja delegacije za občinski zbor KS, je bilo ugotovljeno, da so bili kos vsem zahtevnim nalogam, da so znali za posamezne akcije mobilizirati krajanje s prostovoljnimi delom in tudi denarnimi prispevki.

Kljub majhnemu številu krajanov imajo v tej krajevni skupnosti izvoljeno skupščino, ki jo sestavlja 21 članov. Sestajajo se dvakrat do trikrat letno. Svet KS ima sedem članov, ki se sestanejo pogosteje, pač glede na naloge in pomen obravnavanih vprašanj. Podobno kot v drugih krajevni skupnostih se krajanji sestajajo na zborih, včasih kar skupaj s skupščino, kjer dokončno sprejemamo obveznosti in opredelijo naloge.

Svetu krajevne skupnosti pomaga tudi organizacija SZDL, ki pa je v zadnjih letih kar nekoliko odpovedala. Razlogi so predvsem kadrovske narave. Menijo, da se bo obrnilo na bolje, saj je zadnja programska-volilna konferenca SZDL razpravljala o sedanjem stanju dokaj odgovorno in prizadeto. V preteklosti je bilo delo SZDL zelo opazno in so za to prejali tudi številna družbena priznanja. Skupščina KS je ustanovila več komisij, nekatere med njimi so zelo aktivne.

Imajo svet potrošnikov, ki skoraj nima dela. Na tem področju ni trgovine ali druge podobne organizacije.

Poravnalni svet se sestaja po potrebi, komisijo za požarno varnost zelo uspešno vodi Janez

Šraj. Ta komisija je uspela organizirati ljudi, nabaviti nekaj potrebnih pripomočkov za gašenje požarov (gasilske cevi in podobno), dobili so dve kompletni omarici z gasilskim priborom, ki jih lahko uporabijo na hidrantih in s tem vsaj delno zagotavljajo varnost pred požari. Krajanji se z veseljem vključujejo v to delo, kjer pridobijo tudi potrebno strokovno znanje. Udeležili so se s svojo enoto tudi občinskega tekmovanja.

Komisija za komunalne zadeve, urbanizem in varstvo okolja redno pripravlja predloge in sodeluje pri reševanju konkretnih zadev, komisija za pospeševanje kmetijstva in za gospodarske zadeve predlaga ustrezne ukrepe nanašajoče se na to področje.

Komisija za priznanja in odlikovanja, ki spremlja delo krajanov pa najbolj prizadevne predlaga za družbena priznanja.

Vse komisije so pet članske. Z delovanjem delegatskega sistema v krajevni skupnosti niso preveč zadovoljni. Dobro dela delegacija za občinski zbor KS in se delegati redno udeležujejo sej občinske skupščine. Delegacija se redno sestaja in na sejah obravnava material za sejo skupščine, delegati pa tudi poročajo o seji občinske skupščine.

Skupna delegacija za SIS, ki je sestavljena iz več sosednjih KS, pa slabo dela, med delegati tudi ni čutili posebnega interesa za to delo.

Komite za SLO odgovorno opravlja svoje naloge, zaradi specifičnosti nekaterih nalog in njihove razsežnosti pa temu skoraj niso več kos. Del nalog zaje-

ma širše območje, zato bi morali dobiti tudi večjo, zlasti kadrovsko pomoč.

Sredstva, s katerimi gospodarji krajevna skupnost, pokrivajo le del potreb in upravičenih zahtev, zato vsak dinar skrbno obrnejo in oplemenitijo. Krajanji pri posameznih akcijah sodelujejo s prostovoljnimi delom in denarnimi prispevki. Po mnenju sodelovnikov je vrednost opravljenih del tudi do petkrat večja od porabljenih družbenih sredstev. Glavni vir sredstev je krajevni samoprisevek. Letos bo priteklo okrog 2 milijona dinarjev. Do sedaj so porabili, to velja tudi za pretekla leta, skoraj 90% sredstev za urejanje cest, pri čemer je del sredstev prispevalo SKG. Ostala sredstva so porabili za druge namene. Svet krajevne skupnosti skupaj z vsemi dejavniki in družbenopolitičnimi organizacijami bo šel v akcijo za sprejem novega samoprisevka v letu 1986. V polni meri se zavadejo nalog, ki jih morajo reševati, ki pa jih brez sredstev samoprisevka nikakor ne bi mogli dokončati.

(Nadaljevanje prihodnjic)

Knjižnica Šmarca

obvešča krajanje, da bo knjižnica odprta od 10. decembra vsak torek in četrtek od 17. do 18. ure v Kulturnem domu v Šmarci.

Pričakujemo vaš obisk!

ALENKA

● Programsko volilna seja KO SZDL Duplica

Za delo v SZDL pritegniti več ljudi

Precejšen del razprave na programsko volilni seji krajevne organizacije SZDL je bil namenjen vprašanju, ki ga je vzbudila tudi skromna udeležba – 20 članov SZDL, kako pritegniti k delu v SZDL več krajanov te naše največje krajevne skupnosti.

Ne gre zato, da bi delo SZDL vrednotili po udeležbi na takih sejah, pač pa, da bi se v delo družbenopolitičnih organizacij in društev vključilo več občanov kot doslej, zlasti tistih, ki so se vselili v nove stanovanjske bloke na Bakovniku.

Čeprav je krajevna skupnost komunalno v glavnem urejena, se vendar v zvezi z gosto naseljenostjo odpira vrsta vprašanj, ki jih bo treba še rešiti.

Prihodno jesen se bo v prvi razred osnovne šole Frana Albrehta v oddelku na Duplici vpisalo že 230 učencev, kar pomeni 8 oddelkov. Zato je dograditev te šole do prihodnje jeseni nujna. Z izgradnjo nove trgovine v Groharjevi ulici bo rešen tudi problem preskrbe na tem področju. Končno bi se bilo treba

lotiti tudi gradnje poštnega splotja, ki se predolgo odlaga, saj se vse bolj zaostruje vprašanje pomanjkanja telefonskih priključkov. Letos bo po treh letih prizadevanj končno le postavljena telefonska govornica v Groharjevi (kabina je postavljena, telefona pa še ni).

Čimprej bo treba urediti tudi prometne oznake v novem naselju, saj gost promet lahko kaj kmalu povzroči težje posledice.

Člani SZDL so tudi odločno zahtevali dokončno zaprtje odlagališča za smeti, saj se sedaj odpadki kopičijo že nad nivo zemljišča in s svojim smradom in dimom onesnažujejo novo in staro naselje KS Duplica.

Krajevna skupnost je od DO Stol prevzela v upravljanje kulturni dom na Duplici, zaenkrat poskusno za 3 mesece. Zato sedaj spremljajo vse stroški v zvezi z vzdrževanjem zgradbe. Postavljeno je bilo tudi vprašanje nadaljnjega obstoja oz. delovanja Kina Duplica v okviru Kino podjetja Kranj, vendar so bili udeleženci mnenja, da se število obiskovalcev spet povečuje in

zato naj bi kino obdržali.

Zelo živahna razprava se je razvila okrog bodočega samoprispevka. Ker vprašanje v zvezi z uvedbo občinskega samoprispevka za naložbe v družbene dejavnosti še ni povsem razjasnjeno, so menili, da bi morali vsekakor podpreti uvedbo krajevnega samoprispevka za financiranje programa KS.

Za novega predsednika KO SZDL Duplica so izvolili Pavla Žavbija.

Okrogla miza o gospodarskih razmerah

Osnovna organizacija ZK na SENŠ Rudolfa Maistra je prejšnji mesec pripravila okroglo mizo na temo gospodarske situacije, ki je bila namenjena predvsem dijakom. Zanimiva tema je privabila kakih 50 dijakov in učiteljev, prisotni pa so bili tudi predstavniki DPO.

Uvodničar, Ivo Marek, izvršni sekretar za družbenoekonomske odnose pri CK ZKS, je široko govoril o našem kritičnem gospodarskem stanju, povdaril je, da nas še vedno bremenijo razkošno življenje sedemdesetih let, prezahtoznost, nezaposlenost, neuresničevanje dogovorjenega, pomanjkanje znanja in še druge stvari, ki jih lahko dan za dnem prebiramo v časopisih. Tovariš Marek je menil, da mladi večkrat ocenjujejo našo krizo za neizhodno in premike za nepomembne. Mlada generacija je bila in bo kritična. Ne bojimo se kritičnosti, če

je ta realna. Po uvodni besedi je tovariš Marek odgovarjal na vprašanja dijakov. Zastavljena vprašanja so se dotikala najbolj perečih problemov kot so: devizni zakon, vstop v EUREKO, zgrešene investicije, uvoz dinarjev in še kup podobnih stvari. Vprašanja so bila precej tehtna, odgovori tovariša Mareka pa so večkrat obšli jedro problema. Seveda je jasno, da en sam človek, čeprav na visokem položaju, ne pozna vseh stvari enako dobro, zato bi bilo treba v bodoče k takšni okrogli mizi povabiti več ljudi iz različnih področij, kar bi izboljšalo kvaliteto okrogle mize.

Še vedno pa lahko trdimo, da okrogle mize še nikoli niso nič rešile, so le informacija o obstoječem stanju.

D. G.

Premajhna povezanost združenega dela z izobraževanjem

Prevečkrat le ugotavljamo, kako nam visokoizobraženi ljudje uhajajo iz občine, kako velik je odliv možganov iz Kamnika v ostale občine. Premalo pa storimo, da bi to preprečili. Vedeti je namreč treba, da kadrov ne izgubljamole šele po višje ali visokošolski diplomi, ampak da se večina za bodoči poklic in možno zaposlitev odloči že v srednji šoli.

Že takrat bi se moralo združeno delo povezati s šolo, si pridobivati bodoče strokovnjake tako s predavanji o možnostih zaposlitve in na napredovanje, kot s predstavitvijo del na določenem delovnem mestu, s čimer pritegnemo pozornost mladih. Z vsem tem, posebno pa še s kadrovskimi študijami, je treba mlade že v fazi oblikovanja (ne šele po diplomi, ko ugotavljamo, da so nam ušli) pridobiti in si na tak način sčasoma izboljšati celotno kvalifikacijsko strukturo zaposlenih.

Kamniško združeno delo pa, kot da se to njih ne tiče, govori o potrebi po zviševanju izobrazbene strukture svojih delavcev, vendar ne naredi niti najmanjšega koraka za reševanje problema (govorimo o povezovanju s kamniško srednjo šolo! op. av.). Prvo kar je, bi morali Srednji ekonomski in naravoslovni šoli Rudolfa Maistra v Kamniku, v sklopu katere sedaj deluje tudi bivša Delavska univerza (izobraževanje odraslih in drugo izobraževanje v izvenšolskih oblikah) sporočiti, kakšne so njihove potrebe po kadrih. V obliki ekskurzij naj bi pritegnili dijake četrtil letnikov te šole, jim opisali

naravo dela na določenih delovnih mestih v njihovi delovni organizaciji, jim to delo predstavili, in podobno. Na ta način med drugim že nekaj časa uspešno sodelujejo le z Lekom in Heliosom, ki seveda spadata v domžalsko občino.

Reševanja problema, ki se mu pravi odliv možganov iz kamniške občine, se lotevamo sicer z veliko zamudo, pa kljub temu, Srednja ekonomska in naravoslovna šola Rudolfa Maistra v Kamniku je po besedah ravnateljice Vande Rebolj pripravljena sodelovati, saj je končno tudi že čas, da tej šoli pripišemo večji pomen in vlogo v družbi, predvsem glede izobraževanja bodočih strokovnjakov, ne pa, da je, kot do sedaj, le sama sebi namen. Vsaj tako se zdi, pravi ravnateljica, saj srednješolsko izobraževanje v Kamniku ni zajeto niti v novem srednjeročnem planu družbenega razvoja kamniške občine.

Na novembrskem skupnem sestanku vodstva samoupravnih organov in DPO na SENŠRM in občinske politične koordinacije so se med drugim lotili tudi že omenjenega problema, vendar so prisotni že na začetku sestanka kritično ocenili, da se ga ni udeležil predstavnik izvršnega sveta, čeprav problematika, ki so jo predstavili delavci SENŠRM, v glavnem sodi v njegovo delovno področje. Ravnateljica Vanda Rebolj je na sestanku predstavila šolo in opozorila na probleme, ob katerih je potrebno tudi sodelovanje zunanjih delavnikov.

»SENŠRM ima letos 27 oddel-

kov v ekonomski in naravoslovni usmeritvi in približno 850 dijakov. V obratnem turnusu deluje Srednja agroživilska šola s približno 750 dijaki. Večina dijakov SENŠRM je iz domžalske in kamniške občine, torej lahko ta šola neposredno prispeva h kadrovski strukturi predvsem v teh dveh občinah. Stranska dejavnost SENŠRM je izobraževanje odraslih in drugo izobraževanje v izvenšolskih oblikah (po starem Delavska univerza) kjer so letos precej razširili različne oblike izobraževanja. Vendar pa v smislu permanentnega izobraževanja, izobraževanja iz dela in ob delu in spremembe kvalifikacijske strukture zaposlenih nima dovolj močne vloge. Na tem področju so razlogi predvsem na strani združenega dela, ki danih možnosti ne izkorišča. Zakon o usmerjenem izobraževanju je namreč dovolj prožen, da bi lahko Delavska univerza pokrila skoraj vse potrebe našega združenega dela. Vendar pa smo šele v fazi, ko ugotavljamo, da nam je gospodarskih težav kriva tudi slaba kadrovska struktura, ne potrudimo pa se dovolj, da bi jo izboljšali. Na področju računalniškega izobraževanja je treba povedati, da bo Delavska univerza lahko opravila svojo nalogo le pri računalniškem opismenjenju, za delo s posameznimi računalniškimi sistemi pa bodo kadre še vedno usposabljalje proizvajalke, oziroma dobaviteljice računalnikov,« nam je povedala Vanda Rebolj.

V zvezi s Srednjo agroživilsko šolo so prisotni na sestanku ugotavljali, da so programi te šole

dovolj ustrezni in obetavni tudi za kamniško gospodarsko strukturo in za njene ambicije. Sama šola in tudi delegati občinske skupščine Kamnik v kratkem pričakujejo rezultate raziskave, ki jo je naročila področna izobraževalna skupnost (PIS) za agroživilstvo in ki bo opredelila razvojne možnosti te šole na vseh možnih lokacijah.

Če bi srednjo agroživilsko šolo v Kamniku ukiniteli, bi SENŠRM s tem pridobil dodatne prostore. V tem primeru bi bilo nujno sodelovanje z združenim delom. Potrebna bi bila pobuda in predlogi z njihove strani, da povedo kakšne kadre potrebujejo, katere oddelke bi bilo najbolj smiselno odpreti na kamniški srednji šoli.

»Predvsem pri izobraževanju odraslih so pri nas še neizkoriščene možnosti. Od posameznih kadrovskih služb kamniških organizacij smo sicer skušali dobiti prijave, vendar jih ni bilo niti za odprtje enega samega oddelka. Tudi oddelek osnovnošolskega izobraževanja je letos napolnjen le z desetimi kandidati, vemo pa, da je ljudi z nepopolno osnovno šolo mnogo več,« je povedala ravnateljica SENŠRM.

Kdo je kriv za tako stanje? Nezainteresiranost delovnih organizacij za dvig kvalifikacijske strukture svojih delavcev? Nemotiviranost posameznikov za izobraževanje, če vemo, da je izobrazba pri nas še vedno premajhen faktor pri določanju višine osebnega dohodka, ali pa so morda kje še kakšni skriti vzroki?

Romana Grčar

Knjižna razstava

Matična knjižnica kamniškega kulturnega centra je s pomočjo Narodne in univerzitetne knjižnice v Ljubljani ob 200-letnici rojstva Kamničana Franca Pirca priredila razstavo knjižnih del tega priznanega sadjarja, misionarja in prosvetitelja ameriških Indijancev.

Ob otvoritvi – razstava je trajala od 21. novembra do 4. decembra v razstavišču Veronika – se je Srečko Zabrič zahvalil vsem, ki so pomagali pri organizaciji tako celovitega prikaza del Franca Pirca, še posebno zahvala za pomoč pa je veljala profesorju Adamiču z Biotehnične fakultete, dr. Marjanu Smoliku, bibliotekarju nadškofijske knjižnice in profesorju Jaru Dolarju, nekdanjemu ravnatelju NUK-a, ki je v pretežni meri zbral gradivo za razstavo. Franc Pirc je bil uspešen prosvetni delavec tako doma kot v tujini, velik prispevek je dal tako razvoju slovenskega sadjarstva, imel pa je tudi veliko civilizacijsko vlogo v tedaj še nerazviti Severni Ameriki. Bil je kmečki sin, ki je sam eksperimentiral s sadnim drevjem, ga plemenitil in se kot sadjarski

strokovnjak povzpел v sam svetovni vrh. Indijance je učil poljedelstva in sadjarstva in jih tako obvaroval pred pomanjkanjem in lakoto, z opismenjenjem pa jim je dal Pirc v roke orožje, ki jih je vsaj do neke mere branilo pred prevarami belih prekupčevalcev.

»Dobro tretjino svojega dolgega življenja – doživel je 95 let – je preživel v tujini, o kateri je zvesto poročal. Njegova v nemščini napisana knjiga o severnoameriških Indijancih, predvsem pa njegova pisma (slovenska in nemška) imajo gotovo veliko etnografsko vrednost. Njegove navivno prirsčne pesmi o njegovem življenju sicer niso umetnine, za literarnega zgodovinarja pa dovolj zanimive, ker vnašajo v naše pesništvo nove, ameriške motive. Posebnost je tudi njegova pesem v osmih jezikih (slovenski, nemščini, latinščini, italijanski, francoščini, dveh indijanskih narečjih in angleščini),« je o Pircu v otvoritvenem govoru med drugim povedal velik poznavalec slovenskega leposlovja, esejist in kritik profesor Jaro Dolar. ROMANA GRČAR

Posvet predsednikov OOS in konferenc ob zaključku mandata

Konec oktobra in v novembru so po OOS in konferencah OOS potekali občni zbori, na katerih so poleg obravnave dvehletnega dela, načrtov za prihodnje, dela OOS, opravili tudi volitve novih članov IOS ali konferenc in potrditev predsednikov.

Konec novembra pa je občinski svet ZSS pripravil posvet, na katerem so obravnavali občne zbornice, priprave na volitve v letu 1986 in tako konferenc in kongresnih dokumentih ZSS. Občni zbori OOS in konferenc so bili opravljeni v večini vseh TOZD in DO. Zelo raznolike pa so bile razprave na teh zborih, izstopala pa so po različnih TOZD ali konferencah različna področja:

TITAN – sindikat ima svoje mesto, nobena pomembnejša stvar ne gre mimo sindikata, ljudje ga čutijo, ne samo po tisti fizični strani (razne nabave), ki jo najraje prikaže delavcu. Posebej pa so se tudi dotaknili sistema nagajevanja, investicij, sposobnosti akumulacije itd.

OTROŠKI VRTEC – ponovno izpostavljen problem neusklajenega nagajevanja po delu v primerjavi z gospodarstvom. Polnoma nič ni stimulacije z

OD, le veselje do poklica, in če še tega ne bi bilo? ...

STOL – Izpostavljen problem slabe kakovosti vhodnih surovin. Sindikat v Stolu je aktiven, seznanjen z vsemi problemi, sodeluje s svojimi stališči. Dobro delovanje sindikata pa je tudi zelo odvisno od aktivnosti predsednika in, če delavci v bazi ne čutijo sindikata, so za to odgovorni njihovi predstavniki v IOS. Z OD so v Stolu zadovoljni in dobro je povedal predsednik IO TOZD 2: »Je pa tako, če so plače dobre, je tudi sindikat dober, v obratnem primeru pa je vse zanič. Pa tudi sindikat na svojih občnih zborih gre preveč v širino, bolj bi morali obravnavati sindikalno organizacijo in njene probleme. S problemi gospodarjenja pa bi se morali srečevati pri periodičnih obračunih in na njih opozarjati. Glede na količino dela v sindikatu pa rečem, da so problemi in dovolj dela vseh, bolj se vklopiš v svojo funkcijo, več dela imaš, ali pa obratno.«

KIK – v tej DO so vsa večja problematika obravnavali skupaj z ostalimi DPO. Glede zaprtosti, tudi sindikata, se stanje izboljšu-

je, čeprav pa je bila ta zaprtost tudi posledica specifične proizvodnje. Delavci gledajo na sindikat bolj kot zaščitnika socialne varnosti.

SVILANIT – predsednica konferenca poudarja, da je v Svilanitu sindikat frontna organizacija in če delaš, skrbiš za slehernega delavca, tudi delavci sindikat čutijo. Zato je potrebno ogromno dela in ogromno napora, predvsem pa moraš biti v stalnem stiku z ljudmi. Včasih celo delo trpi. Prenekateri mislijo, da smo sindikalisti samo neki veliki funkcionarji. V teh predkongresnih razpravah pa bi morali točno opredeliti, kaj sploh je predsednik sindikata? Koliko časa mu je za to delo odobreno, da ne bi bil celo kdaj prikrajšan zaradi svojega dela pri OD. Pravi sindikalist pa ne bo nikdar izkoristil svoje funkcije za nedelo.

Še so razpravljali o izpostavljenih problemih po občnih zborih, o moči sindikata, opozarjali so na vse preveč zadanih nalog sindikatu.

Konec januarja bo skupščina občinske organizacije ZSS Kamnik, na kateri se končuje tudi mandat funkcionarjem v tej or-

ganizaciji. Tovariš Franc Sikošek je predsednik OS ZSS Kamnik 2. mandatno obdobje. Veliko načrtov je imel v začetku. Svoje delo in delovanje OOS v Kamniku, sploh pa samo delo sindikata je ocenil takole:

Kot sindikalni aktivist v DO, SOZD in republiških organih predvsem organih lesnih delavcev, sem se čutil dovolj močnega, da prevzamem to funkcijo. Vendar sem ugotovil, da je potrebna večja širina in ne samo poznavanje problemov tovarne, iz katere prideš. S takratnim sekretarjem sva naredila plan dela in kot prva naloga, ki jo priporočam tudi bodočemu predsedniku, je bila, čimbolj spoznati vse OOS oziroma konferenco in DO, probleme, ki so specifični in se pojavljajo v posameznih organizacijah. Pomembno je tudi spoznati vodstva in njihov odnos do sindikata kot družbenopolitične organizacije, odnos do samoupravnih organov, delegacij itd. To je bil nujen korak preden sem sploh lahko začel delati. S predsedniki OOS smo vzpostavili trdno vez preko posvetov, ki smo jih organizirali pred vsako pomembnejšo akcijo. Zakaj ugo-

tovil sem, da ni dovolj pošiljati gradivo in navodila za delo, ampak največ koristi pogovor na posvetu ali obisk v sami OO. S tako povezavo so predsedniki opravljeni svoje naloge in z veseljem ugotavljam, da večina kamniških delavcev pozna sindikat v svojih sredinah, pa tudi občinski sindikat. Zelo pomembno pa je, da ni v OOS vse samo na predsedniku, aktivno mora biti vse članstvo OOS, aktivno mora biti delovanje drugih družbenopolitičnih organizacij, kot je mladina in ZK v sindikatu. Tudi na občinskem nivoju moram izraziti izredno zadovoljstvo z delovanjem predsedstva in pa delom ostalih organov pri OS ZSS Kamnik. Manj pa sem zadovoljen s samim svetom, to pa zaradi velike odsotnosti nekaterih članov. Sodelovanje na ravni občine z ostalimi DPO je bilo dobro, enako ocenjujem tudi sodelovanje z republiškim sindikatom preko medobčinskega sindikalnega sveta. Enako kot je preveč dela v OOS, se čuti tudi preveč širok obseg dela v občinskem sindikatu in se včasih nestrokovno spuščamo v zelo strokovna področja, mišljenja pa

sem, da bi moral imeti sindikat pri vseh teh zadevah večjo politično vlogo.

Kako govoriti v sindikatu, tako kot čutimo, ali tako kot moramo?

Odgovor je bil: Govoriti moramo tako kot mislimo oziroma posredujemo mišljenje baze tako, kot je. To sem razčistil že na vseh prvih sejah. Vedno smo v republiški sindikat posredovali vse, kar so izpostavili predstavniki sindikata iz OOS. Mislim, da bi morali sindikalisti govoriti še bolj odkrito. To smo poudarili tudi v predkongresnih razpravah. Na vprašanje ali sindikat uspe, da se UVELJAVLJAJO interesi delavcev, kot tudi skupni interesi, je odgovoril:

»V Svilanitu je bila 3. decembra 1985 zanimiva tematska razprava s tega področja z naslovom: Uveljavljanje sistemov socialističnega samoupravljanja. Ugotavlja se, da imajo delci vse manj pravic pri odločanju in se vse preveč odloča že v vnaprej pripravljenimi zakoni ali pa administrativnimi ukrepi. Vse to bo vnešeno v zaključke predkongresnih aktivnosti.

K. C.

Agroživilstvo še vedno v krizi

Problematika Srednje agroživilstva šole že dalj časa odmeva v sredstvih javnega obveščanja. Prav ta odmevnost potrjuje, da je problem res pereč in nezemljivi. Ker se stvari ne premikajo s tako hitrostjo, kot bi bilo zaželeno, sta se OK ZSMS iz Kamnika in Viča odločili, da informacijo zvesta kar iz prve roke, to je iz ust mladine te šole ter ravnatelja.

Na sestanku, ki je bil v SENŠ Rudolf Maistra, kjer SAŠ (Srednja agroživilska šola) gostuje že nekaj let, so se seznanili z obstoječo problematiko funkcionalnosti ZSMS iz Kamnika, Viča in medobčinskega sveta regije.

Glavni problem SAŠ so: vožnja, prehrana, prostor, povezava s Kamnikom. Na posvetu medobčinskega sveta ZSMS na Bledu so se domenili, da je potrebno rešiti problem prehrane. Dijaki se vozijo največ iz okoliških občin Ljubljane, zato zgrabljajo z vožnjo ogromno časa. Na šoli je organizirana malica in pa kosilo, vendar dijaki te možnosti ne izkoriščajo (seveda je glavni krivec čas). Na šolski skupnosti je veliko dijakov izrazilo željo po topli malici, kar pa ob sedanjih možnostih kuhinje ni izvedljivo. Ravnatelj SAŠ je povedal, da so naredili anketo, ki pa ni prinesla zadovoljivih rezultatov, le 40% dijakov je bilo zainteresiranih za toplo malico. Prišlo je celo do takih ekstremov, da je bil nek razred v celoti za toplo malico, v drugem pa se ni našel nihče. Po ravnateljevem mnenju, bi bilo treba v bodoče za poskušno dijakom pripraviti toplo malico enkrat tedensko, zainteresiranost v teh dneh pa bi dala realno sliko dijakov. Obrok, ki bi nekako nadomestil zajtrk dijakom, saj je znano, da se večina mladine zelo nezdravo prehranjuje, bi po ocenah ravnatelja stal okrog 110 din. Vendar pa je stvar zelo vprašljiva, saj bi stalno ponavljajoče enolončnice gotovo povzročile nezadovoljstvo. Mnenje šole je, da je kosilo, ki ga pripravljajo šolska kuhinja dovolj raznovrstno in kvalitetno, saj je nanj naročenih tudi precej učiteljev. Zato bi veljalo premisliti ali ne bi bilo bolje, če bi se več učencev naročilo na kosilo. Pojavile so se tudi želje po prodaji hrane (hot dog, burek, itd.), vendar se vodstvo šole boji, da bi hrana osta-

jala. Rešitev je vse prej kot preprosta. V začetku šolskega leta je šola zahtevala od vseh učencev, da se naročijo na malico, izjemno tistih, ki so imeli dovoljenje staršev, da jim malice ni treba naročiti. Seveda problem prehrane s tem še ni bil rešen.

Želja obeh šol SENŠRM (srednja ekonomska in naravoslovna šola Rudolfa Maistra in SAŠ) je, da se prehrana dvigne na višji nivo. Ravnatelj SAŠ je menil, da če bo akcija s toplo malico uspešna, ni zadržkov, da je ne bi bilo. Učenci so izpostavili tudi problem časa za kosilo, saj je pet minut tak kratkih, da kosila ni mogoče pojediti.

Drug pereč problem, ki je na tapeti že več let, je lokacija šole. Ravnatelj je povedal naslednje: Še pred mesecem je bilo na tej šoli veliko govora o tem, vendar to sedaj ni več tema pogovorov. S tem se ukvarja posebna komisija izobraževalne skupnosti, saj je šola zadolžena za kvaliteto šolanja. Velike težave nam povzroča vožnja, saj se 90% učencev vozi, enako je tudi s profesorji. Izobraževalna skupnost, ki nas financira, je kriva, da je šola tu, kjer je. Šola v Ljubljani je bila dovolj velika, dokler nismo dobili še dodatnih izobraževalnih programov. V začetku se niti ni govorilo o prestavitvi šole iz Kamnika, ker pa vse objube niso bile izpolnjene, naj bi se spet preselili v Ljubljano. Postavlja se vprašanje ali je Kamnik tisti, ki je sposoben organizirati šolanje. Skupščina izobraževalne skupnosti je menila, da se mora problem SAŠ rešiti v enem centru in to za celotno gorenjsko in ljubljansko regijo. V ožji konkurenci so trije kraji: Ljubljana, Kranj in Kamnik. Kranj odpade zaradi prostora, ostala sta le še Ljubljana in Kamnik. Sicer prostora ni niti v Ljubljani, toda bila bi možna gradnja novega centra SAŠ v Mestnem logu, kar si želimo tudi mi na šoli. Trenutno se dela okvirni investicijski program. Potem se bo skupščina izobraževalne skupnosti odločila na podlagi ocene komisije, kje so perspektive agroživilstva. Takrat, ko bo določena lokacija šole, ko določena tudi začasna lokacija, seveda v primeru, če ta kraj ne bo Kamnik. Odločitev bo sprejeta že do konca leta. Lokacija v Mestnem logu, ob bivši

veterinarski šoli, bi bila seveda najbolj ugodna. Zemljišče za novo šolo je odstopila fakulteta, šola pa bi bila zgrajena v nekaj petih letih. Zal je stališče Kamnika, da naj bo šola v Kamniku.

Toliko ravnatelj SAŠ, na razplet bo treba še malo počakati. Tretji problem, ki so se ga dotaknili na sestanku, je povezava osnovne organizacije ZSMS SAŠ z OK ZSMS Kamnik. Situacija je spet pojasnil ravnatelj. SAŠ tako rekoč spada v občino Ljubljana-Vič, saj je sedež na Viču in upam, da bo tam tudi ostal, ker bi vsi radi nazaj v Ljubljano. Šola ima verifikacijo pod pogojem, da se sedež preseli v Kamnik. SAŠ je povezan z Ljubljano, vendar ne moremo planirati Kamnik ne more planirati z nami, dokler nimamo dokončne lokacije. V Kamniku imamo velike težave: drag prevoz, upadajoče vpisa, neupravičene ure učencem, ki zamujajo pouk zaradi slabih zvez. Šola postaja republiškega pomena, vendar se opaža stagnacija vpisa dijakov iz Prekmurja, ki jih je bilo v prejšnjih letih precej. Učenci pa o tem problemu takole: tovariš ravnatelj se zelo trudi, da bi se šola preselila na bolj ugodno lokacijo. Teško je hoditi zgodaj v šolo, pozno domov, za hrano skoraj ni časa, pa še učenje, ki ne more trajati pozno v noč, saj je treba zgodaj vstati. V kamniško okolje se niti vključili nismo, vsakemu se muči domov, zato

tudi naša OO ZSMS ne more sodelovati z OK ZSMS Kamnik in jih večina aktivno sodeluje na Viču. Če bomo ostali v Kamniku se bomo morali vključiti, saj šola je čudovita, prav tako kraj, le že prej naštetih problemih, nas preveč obremenjujejo.

Po mnenju sekretarja OK ZSMS Kamnik sta za takšno stanje krivi obe občinski konferenci, saj sta se s temi problemi začeli ukvarjati precej pozno oziroma nista skušali poiskati rešitve s skupnimi močmi. Vse možnosti za rešitev problema še niso izkoriščene, zato jih je treba čimprej poiskati. Vseeno je, kje bo ostala šola, ker je še kup drugih težav. Če npr. šola ostane v Kamniku, bo treba rešiti težave prevoza in prehrane. OK ZSMS Kamnik bo vložila vse moči v rešitev teh problemov. Če se stvari ne bodo hitro rešile, bo šola izpadla iz srednjeročnega plana občine Kamnik. Ravnatelj je dodal še naslednje: SAŠ bo v srednjeročnem planu občine Ljubljana-Vič in mesta Ljubljane, v Kamniku pa takšnega zagotovila ni. S Kamnikom res nimamo druge povezave razen prostora - stavbe, v katerem se šolajo bodoči agroživilci in veterinarji.

Zaenkrat naj stvari ostanejo take kot so, počakajmo analizo izobraževalne skupnosti, potem se bomo tudi laže spopadli s problemi, je zaključila sestanek sekretarka OK ZSMS Vič.

D. G.

Servis uspešno v novo leto

Letos je bil v Kamniku ustanovljen študentski servis, ki so ga mladi nestrpnost pričakovali. Po začetnih težavah s prostorom in zagonskimi sredstvi, je servis začel delovati s polno močjo, najprej še v starih in majhnih prostorih OK ZSMS, čez dva meseca pa se je skupaj z OK ZSMS preselil v nove, večje prostore na Gregorčičevi 2.

Potem se je začelo: mladi so v vrstah čakali na napolnite, spravevali po delu, čeprav vrste niso primerljive s tistimi na ljubljanskem študentskem servisu. V tem je tudi prednost kamniško-domžalske ekspozičure. Kot vsak začetek, je bil tudi ta težak, saj je bilo nekaj začetnih težav in hude krvi. Neodgovorno delo vodje SS je rodilo mnogo nevolje, saj so morali nekateri precej dolgo čakati na njihov težko prislužen denar. Potem je svoje naredila še banka, ki je izstavila dvojne številke hranilnih knjižic. In spet je imelo kakih sto ljudi težave. Dodatne težave so povzročile tudi organizacije združenega dela, ker niso obvladali poslovanja z napotnicami. Študentski servis se za vse težave, slabo voljo in dolge roke pri izplačevanju, opravičuje. Zdjaj, ko so se stvari uredile, lahko povemo še nekaj spodbudnih besed. Kamniško-domžalska ekspozičura je letos posredovala delo več kot

tisoč študentom in dijakom. Preko servisa je bilo izplačanih kakih 24 milijonov din. Te številke so res spodbudne, zato lahko sedaj, ko so se na prisotnost študentskega servisa privadili mladi in organizacije združenega dela, pričakujemo še boljše poslovne rezultate.

Večina staršev mladih, ki so bili zaposleni prek servisa, še ni spoznalo prednosti dela preko študentskega servisa. Naj v teh vrstah pojasnim nekaj osnovnih stvari. Mladi, zaposleni preko servisa, imajo zagotovljeno urno postavko, možnost boljšega zaslužka, krajše delovne obveznosti in delo po izbiri. V primeru, da se zaposlijo direktno v delovni organizaciji, jih mora ta zaposliti za določen čas, s tem pa plačevati vse datjave, kot pri ostalih delavcih. Datjave znesejo seveda precej več kot 10% plače, ki jih zahteva SS za posredništvo. Prihodnja sezona študentskega servisa bo med zimskimi počitnicami. Interesenti za delo se lahko že sedaj prijavite, da bo imel servis vsaj približne podatke o povpraševanju po delu.

Težave so zaenkrat odpravljene in upajmo, da bo delo študentskega servisa teklo v nadalje tako kakor zadnji mesec. K boljšemu poslovanju pa lahko prispevajo tudi študentje in dijaki, ki želijo zaslužiti nekaj denarja.

D. G.

O delu in življenju mladih v SENŠ Rudolfa Maistra

Dobra dva meseca sta minila od začetka šolskega leta, tudi prvo redovalno obdobje je za nami, zato sem se odločila, da na kratko predstavim delo in življenje na naši šoli.

Srednje ekonomska in naravoslovna šola Rudolfa Maistra obiskuje letos 850 učencev, in sicer v oddelkih naravoslovne in poslovno-finančne usmeritve. Začetek in konec pouka, ki poteka v izmenjeni srednji agroživilski šoli, sta prilagojena voznemu redu vlakov, saj je na šoli veliko vozačev.

K njihovem dobremu počutju prispeva tudi organizirana šolska prehrana.

Učni uspeh ob prvi redovalni konferenci, ki je nekoliko višji v primerjavi z lanskim letom, je dokaz, da smo se učenja resno in zavzeto lotili. V obvezni šolski program pa sodijo tudi kulturni, naravoslovni in športni dnevi. Prvi kulturni dan je bil namenjen filmski vzgoji, ogledali smo si nagradni film Oče na službenem potovanju, mnenja in vtise pa smo podali v organiziranem razgovoru po filmu. Taka oblika izmenjave mnenj nam ugaja, zato so na našo pobudo organizirane tudi okrogle mize z drugačno tematiko. Posebno uspešna je bila v začetku novembra, ko je tov. Marek odgovarjal na vprašanja dijakov o sodobnih gospodarskih in družbenih problemih. Učenci pa smo vedno posebej veseli športnih dni, saj so prilož-

nost, da izkažemo tekmovalni duh in preverimo svoje telesne sposobnosti. Letos smo se pomerili v atletskih disciplinah, dosegli dobre rezultate, del učencev pa je sodeloval na jenskem krosu. Zanimivo je bilo tudi na naravoslovnem dnevu, ki je imel raziskovalni značaj, saj smo pod vodstvom učiteljev naravoslovnih predmetov proučevali značilnosti Kamniške Bistrice.

Na šoli deluje tudi veliko krožkov, npr. obrambni, dramsko-recitacijski, fotografski, likovni, literarni, zemljepisni, biološki, računalniški, zgodovinski in drugi, zato ima vsakdo možnost razvijati svoja nagnjenja in sposobnosti. Njihova dejavnost se odraža v javnih prireditvah, razstavah, pripravah na različna tekmovanja. Med dijaki je veliko zanimanje za izrazni ples, na šoli zavzeto vadijo tri plesne skupine, ki se bodo prvič predstavile ob praznovanju Dneva republike. Novost je tudi akcija

življenje s knjigo, ki je namenjena štiritoletnici Trubarjeve smrti, vanjo pa so vključene vse oddelčne skupnosti. Pri branju izbranih knjig nam bo veliko pomagala bogata izbira v šolski knjižnici. Zaključek tekmovanja bo ob slovenskem kulturnem prazniku, 8. februarja.

Športne dejavnosti potekajo v okviru šolskega športnega društva, ki s svojimi sekcijami tekmuje v občinskih in republiških ligah, razvita pa je tudi rekreativna telesna dejavnost.

Ob interesnih dejavnostih imamo možnost razširjati svoje znanje tujih jezikov, saj je na šoli organiziran fakultativni pouk nemškega, francoskega, italijanskega in latinskega jezika.

Šolska skupnost učencev in OO ZSMS na šoli si prizadevata za dobro in učinkovito informiranje učencev, načrtujeta in pomagata pri izvedbi dejavnosti z različnih področij, spodbujata različne akcije, analizirata učni

uspeh, predlagata izboljšave, velika pozornost pa se namenja tudi skrbi za urejeno okolje in smotrni izrabi prostega časa. Za spodbujanje in zabavo smo poskrbeli s šolskimi plesi, kjer se tudi spoznavamo med seboj in utrjujemo prijateljske vezi, zlasti z učenci Srednje agroživilske šole. Veliko zanimanja je tudi za kulturna dogajanja zunaj šole, približno dvesto učencev obiskuje filmski abonma, radi pa se udeležujemo tudi skupinskih ogledov gledaliških predstav v Ljubljani.

Seveda pa informacija ne bi bila popolna, če ne dodam še nekaj besed o tistem, kar dijaki pogrešamo in upamo, da bomo v krajšem času lahko uresničili. To je nabava opreme za predvajanje glasbe med odmori, radi pa bi navezali tudi stike s srednjimi šolami iz drugih republik, a nas ovirajo finančne težave.

Katarina MALINGER
SENSRM, Kamnik

Tekmovanje pernatih ljubljencev

V nedeljo 17. novembra, je bilo v šoli Frana Albrehta v Kamniku društveno tekmovanje vseh vrst sobnih ptic. Udeležilo se ga je 14 rednih članov-gojiteljev društva za varstvo in vzgojo ptic iz Kamnika s 97 pticami vseh mogočih vrst - od barvnih kanarčkov, križancev, raznih eksotičnih ptic pa do malih in srednjih papig.

Ptice je ocenjeval priznani mednarodni sodnik Djuro Priboljšan iz Zagreba, ki je ob zaključku pohvalil napredek in prizadevnost članov kamniškega društva. Poudaril je, da le redko srečuje tako pester asortimant ptic na enem mestu, še manj pa toliko kvalitetnih ptic, ki bi se lahko tako številno uvrstile v nadaljnja-višja tekmovanja. Od omenjenega števila se je namreč kvalificiralo kar 64 ptic za republiško tekmovanje, ki je bilo konec novembra v Izoli. Prav tako je tem primerkom odprta pot na državno prvenstvo, ki bo v Zagrebu od 15. do 22. decembra 1985, kjer pa se bodo verjetno za kamniške ptice letošnja tekmovanja tudi zaključila. Malo verjetno je, da bi jugoslovanska zveza uspešno rešila problem nabave potrebnih deviz za sodelovanje v svetovnem šampionatu, ki bo konec januarja 1986 na Dunaju. Seveda je to eden glavnih vzrokov, da se Jugoslovani vse bolj zapiramo in ne sodelujemo na svetovnih prvenstvih kot enakopraven član svetovne zveze, ki šteje 30 članic-držav sveta.

Kljub vse težjim časom in draginji, ki pestijo tudi gojitelje ptic, pa kamniškim članom ne

zmanjka poguma, saj svojo vzgojo iz leta v leto še izboljšujejo. K temu mnogo prispeva organizirana nabava hrane po grosističnih cenah in pa lepe nagrade za osvojena mesta na prvenstvih. Društvo namreč vsako leto podeljuje prehodni pokal za šampiona posameznega in šampionsko kolekcijo.

Tokrat je prehodni pokal osvojil Niko Zalaznik iz Most pri Komendi, ki je za kolekcijo lipokromsko rumenih kanarčkov prejel 361 točk.

Šampion v posamezni konkurenci je bil kanarček krem barve, vrste satinet z 91 točkami - prehodni pokal zanj pa bo prejel Homar Valentin iz Kamnika.

Vsa ostala prva, druga in tretja mesta v konkurenci kolekcij in posameznih ptic bodo nagrajena z medaljami in diplomami. Podelitev bo na skupščini društva.

Po zaključenem tekmovanju so se člani dogovorili za sodelovanje na republiškem in državnem prvenstvu, zatem pa so tekli pogovori o pripravah na društveno razstavo ptic, ki jo člani kamniškega društva že tradicionalno posvečajo Dnevu republike vsako leto.

Ker društvo ni dotirano, niti ne more v teh kriznih časih pričakovati kakršno-koli pomoči širše družbene skupnosti, rešuje svoj finančni položaj s prirejanjem razstav sobnih ptic, da si s tem zagotovi najnujnejša sredstva za varstvo zunanjih ptic, ki pa je ena primarnih nalog članov omenjenega društva.

DRAGO KOVAČIČ

Zveza sindikatov Slovenije
Občinski svet Kamnik
Komisija za šport, rekreacijo in oddih

VABI vse delovne ljudi in občane na ZAKLJUČEK SINDIKALNIH ŠPORTNIH IGER - IGR BREZ MEJA - V LETU 1985.

Zaključek SŠI bo v soboto, 21. decembra 1985, v športni hali pri OŠ Frana Albrehta s pričetkom ob 18. uri. Po zaključku IGER BREZ MEJA bo zabavni večer.

Vljudno vabljeni
Predsednik komisije za šport, rekreacijo in oddih
Miroslav Vrhovnik

Nov optik v Kamniku - da ali ne?

Po reklamnih objavah v zadnji številki Kamniškega občana, se je marsikateri Kamničan vprašal, ali Optika Zajec resnično misli ustanoviti svojo podružnico v njegovem mestu. Ker je to vprašanje postalo zelo aktualno in ker smo lahko dostikrat slišali, da sta dve optiki v Kamniku povsem dovolj, sem obiskal Marjeto Zajec in njenega moža ter ju povprašal o njihovih načrtih za prihodnost in predvsem o motivih, ki ju vodijo v Kamnik.

Še preden sem zastavil prvo vprašanje, sem se že znašel v zagati, saj me je sogovornica, Marjeta Zajec, po poklicu diplomirani optik, presenetila z vprašanjem: »Če mislite, da je ekonomsko upravičeno, da imate trijuvelirje v Kamniku, zakaj ne bi imeli tudi treh optikov?«

Nisem ji znal odgovoriti, zato sem jo raje vprašal: »Iz kakšnih razlogov ste se odločili, da podružnico odprete prav v Kamniku? Če se ne motim, je to celo vaša prva dislocirana enota?«

»To bo res naša prva podružnica; to, da jo bova z možem odprla prav v Kamniku, pa je

moja ideja. V Smarci namreč še vedno živi moja mama in ker sem v mladosti sama živela tam, me na te kraje vežejo lepi spomini. Tako sem si že od nekdaj želela imeti tesnejši stik s Kamnikom in okolico, kar mi bo sedaj z ustanovitvijo podružnice, upam, tudi uspelo.«

Torej sta se z možem dokončno odločila za Kamnik, kljub temu da vama nekateri očitajo nezdravo konkurenco in da pot k uresničitvi vajine želje ni preprosta?

Za Kamnik sva se dokončno odločila šele potem, ko sva dobila številna pisma, ki naju prijazno vabijo sem in nama želijo uspešno delo (pisma sem tudi prebral, op. avtorja) ter na osnovi pozitivnih odgovorov na našo anketo v našem časopisu. Še enkrat pa naj poudarim, da so nam številni Kamničani napisali samo pismo (brez anketnega lističa), kar nam je še posebno drago.

Kar pa se tiče očitkov glede nezdrave konkurence, lahko samo rečem, da to ni res in da mi vseeno, kaj se govori za mojimi hrbtom. Zdrava konkurenca je vedno dobrodošla in proti njej

tudi v Ljubljani nimam nič, saj se samo z njo lahko poveča kvaliteta uslug.«

Kaj pa lokacija; kje boste v Kamniku opravljali svoje delo?

Z možem upava, da nama bo kamniška občina izdala uporabno dovoljenje, za katerega sva že zaprosila, da bova lahko odprla svojo optično delavnico pod Malim gradom. Lastnik lokala nama je namreč sam ponudil del lokala, češ da je zanj prevlekl in zato ni rentabilen. Del gostišča sva odkupila in sedaj čakava na odgovor iz Kamnika, da bi začela z dokončno adaptacijo.«

Kdaj naj bi potemtakem začeli z delom, saj imate precej strank iz Kamnika in okolice, ki bi jih to zanimalo?

Prvotno smo želeli lokal odpreti februarja 1986, vendar zaradi poteka stvari to tako kmalu ne bo mogoče, čeprav je oprema že v delu. Naj tudi povem, da se videz celotne zgradbe ne bo bistveno spremenil, saj se trudimo najti ustrezne barvne odtenke opreme. Upam, da sem s tem pogovorom vsaj približno pojasnil ZAKAJ, KDAJ in KJE bomo dobili novega optika.

MATIC ROMŠAK

Je študentski pevski zbor res klub študentov

Čeprav trenutno Mešani študentski pevski zbor šele pripravljajo nov program za koncerte in prireditve, ki se jih bodo udeležili, pa njegovi člani vseeno zaslužijo nekaj besed.

Glavni razlog za neizdelan koncertni program je prav gotovo enoletna odsotnost pevovodje Janeza Klobčarja. Tako kot vsi fantje, je moral tudi on eno leto služiti domovini. V tem letu je zbor vabil in nastopal pod nadzorom Metke Pichler in čakal na Janezovo vrnitev. Navezanost pevcev nanj je za nekoga, ki ga pozna, razumljiva, saj zna prislusniti željam pevcev, pa tudi razvedrila na vajah ne manjka. Seveda je najprej resno delo, čeprav vsi pevci niso enako resni in zavzeti zanj. Treba pa se je tudi zavedati, da je zbor še mlad ter da jedro zbora teži po dobri in še boljši pesmi in da svojega vrha še niso dosegli. Škoda pa je, da dobri pevci, vzgojeni v tem zboru, neredko zapuščajo staro sredino zaradi obveznosti v službi, družini ali pa celo odhajajo pet drugam. Kvaliteta zbora s tem upada, saj več pevcev odide iz njega, kot pa jih pride vanj. Morda je temu krivo tudi ime – Mešani študentski pevski zbor, ki marsikoga zavede in odbije, češ, saj bi prihajal na vaje, pa kaj ko nisem (več) študent. V resnici je to še najmanjša ovira, saj je sestava zbora zelo pestra; največ je srednješolcev, šele potem pridejo študenti... in uslužbenci. Zato že razmišljajo o preimenovanju, saj ta zbor nima in ni imel namena otati samo študentski, ampak so vanj še vedno vabljeni vsi, ki imajo veselje do petja in seveda posluš. Predvsem bo zborovodja vesel vsakega tenorja, (pa ne samo on) saj jih je trenutno v zboru najmanj. Oglasite se torej v glasbeni šoli vsak ponedeljek ali sredo od 19.30 naprej.

Kakšne načrte ima zbor v tekočem in naslednjih letih, kakšne uspehe je že dosegel in kakšni so osebni načrti zborovodje, sam povprašal Janeza.

Zbor sem pričel voditi jeseni 1982. leta, prej pa ga je vodila Katarina Arčan-Zavbi. Za zborovodjo so me izbrali pevci, željni veselih in žalostnih, poskočnih in počasnih; skratka... novih pesmi. Prej so v glavnem peli le revolucionarne in narodne pesmi, ki so sicer lahko del programa, ne morejo pa biti ves program.

Študiral sem violino na glasbeni akademiji v Ljubljani in tam tudi diplomiral. Zaposlen sem v

Simfoničnem orkestru RTV Ljubljana, z zborovodstvom pa se ukvarjam iz zabave. Lahko rečem, da mi je to delo kot hobi, kateremu posvečam veliko večino svojega prostega časa. Še preden spregovorim o načrtih za vnaprej, pa naj predstavim preteklo delo zbora. Peli smo na številnih koncertih in prireditvah v Kamniku in zunaj njega, snemali v celovškem studiu ORF in na ljubljanski RTV, prirejali pevška srečanja, peli za tuje turiste na Malem gradu in v Arboretumu Volčji potok in še bi se kaj našlo. Vsekakor pa je bil naš največji uspeh dosežen v Mariboru leta 1984, ko smo na prireditvi »Naša pesem« osvojili srebrno plaketo mesta Maribor, ki nam je velika spodbuda za nadaljnje delo. Za nas je bil uspeh že samo sodelovanje, saj na »Našo pesem« pridejo le večkrat preizkušeni zbori.

Naši načrti za bodočnost pa so vezani predvsem na novo, zelo zahtevno sezono. V njej nas čaka tekmovanje v Mariboru, predvideno imamo snemanje na RTV Ljubljana za arhivske posnetke, izvedli bomo tradicionalni letni koncert in se udeležili še drugih priložnostnih nastopov. Na občnem zboru smo se pogovarjali tudi o izvedbi tridnevni intenzivnih vaj v sredini decembra, toda verjetno jih bomo morali odložiti za nedoločen čas, saj je naše finančno stanje vse prej kot zadovoljivo.

Moja želja in želja nas vseh je tudi prodor v širši slovenski prostor in morda tudi v tujino, kar pa nam bo uspelo le, če bomo uresničili največji cilj, ki smo si ga zastavili; to je dobro in ubrano petje.

Najbrž nismo edini mlad zbor, ki se poskuša vsaj približati kvaliteti in morda tudi prodreti med najboljše slovenske zборе, kot so APZ Tone Tomšič iz Ljubljane, Mešani pevski zbor Consortium Musicum iz Ljubljane, Mešani pevski zbor obala iz Koprna, APZ Boris Kraigher iz Maribora, APZ France Prešeren iz Kranja itn. Koliko nam bo to uspelo, pa se bo pokazalo v Mariboru, aprila prihodnje leto.

Ti zelo ambiciozni in vsekakor tudi uresničljivi načrti prikazujejo življenje zbora kot zelo uspešno in brez problemov. Pa je res tako? Verjetno ne, če seveda lahko stalno finančno stisko štejemo med probleme. Mesto Kamnik še vedno namreč ne more iz svojih tradicionalnih okvirov, kar se kulture tiče. Podpora Mešanemu študentskem

pevskemu zboru je namreč premajhna za uspešno delovanje in zato morajo pevci številne stroške kriti iz svojih, študentsko plitvnih žepov. Pevce mora biti tako res velik entuziast, saj mora velikokrat sam plačati, da lahko poje ali gre na intenzivne pevške vaje. Trenutno je največja stiska

v zboru z enotnimi oblačili, ki so stara že sedem let; so pa tudi edina, ki jih imajo. Mislim da bi bilo odveč spraševati pevce iz drugih, nekamniških zborov, koliko uniform imajo oni... kaj ne? Tu ne gre za kakršno koli konkurenco ali zavidevanje, pač pa za ustrezno vrednotenje vloženega dela, truda in prostega časa v pesem.

Povsem za konec pa bolj misel, kot vprašanje: Zakaj je toliko denarja za druge stvari, kultura pa je spet in še vedno postavljena ob stran!?

MATIC ROMŠAK

Imam prijetno obveznost

Kamniški občan je namenjen vsakemu gospodinjstvu v občini Kamnik brezplačno, sicer pa je to glasilo socialistične zveze delovnega ljudstva. Za raznašanje, oziroma dostavo so odgovorne krajevne organizacije SZDL. Z vsemi pripombami glede na razdelitev, pa tudi pohvalami, se, lahko obrnete na krajevno organizacijo SZDL, seveda pa tudi na Kamniški občan, saj je v tesni povezavi z mrežo raznašalcev.

V vohodu bloka Klavčičeve 5 v Kamniku sem včasih opazila pred šesto uro zjutraj pakete Kamniškega občana, ob 14. uri pa sem imela občana že v poštnem nabiralniku. Odkar sem v Kamniku dobivam Kamniškega občana redno, navadila sem se nanj in če ga ne bi bilo, bi na to opozorila.

Razmišljala sem: le kdo raznaša ta časopis, vidim le raznašalce Dela, Dnevnika itd., človek, ki pa raznaša občana, je nekam neznan v naši Bakovniški ulici. Saj ne raznašam samo Kamniškega občana, pobiram tudi članarino za Socialistično zvezo delovnega ljudstva, nekaj časa sem pobiral tudi naročnino za RTV, skratka hočem nekaj delati, hočem biti še aktiven. Sem pa upokojenec, zato ni čudno, da me nikdar ne vidite s pokrom občana v roki. Občana mi dostavijo ponoči, jaz ga raznesem dopoldne, ko ste ostali v službah, tako, da ga lahko delavci, ko pridejo dom, takoj pregledajo. Že več kot štiri leta je, odkar mi je KO SZDL na Duplici zaupala to nalogo. Skušam jo opravljati vestno, seveda pa včasih naletim tu-

di na probleme. Nepridipravi so mi včasih občane razmetali pri vohodu, tako da so bili raztrgani ali umazani in take mi je bilo neprijetno razdeliti. Včasih pa si je kdo ponoči katerega prisvojil tako, da mi ga je zmanjkalo. Ljudje, ki čakajo na občana, pa me opozarjajo, čeprav nisem nič kriv, na redno dostavo. Mislim, oziroma lahko pa trdim, da Kamničani skoraj vsi radi berejo občana, no ja, včasih mi tudi kdo zabrusi, naj ga imam kar sam, saj tako ni nič vredno. Samo razdelitvijo nimam problemov, saj sem zadolžen za 300 gospodinjstev. Hujše je za tiste raznašalce, ki ga morajo ob vsakem vremenu nositi po oddaljenih vaseh, pa še večje število izvodov. To lahko trdim zato, ker pobiram članarino Socialistične zveze delovnega ljudstva za celotno Krajevno skupnost Duplica in se srečujem z raznovrstnimi problemi, od vremenskih nepriključnosti, do hudih psov, včasih pa se najde še kakšen siten Kamničan.

Tako se je vživel v pogovor, da mi ni bilo treba prav nič spraševati, le pisala sem. V KO SZDL Duplica je za raznašanje Kamniškega občana za Klavčičevo ulico zadolžen Alojz Magdič, sicer ne »pravi Kamničan«, sem je prišel iz sosednje Štajerske, iz Maribora. Dobro se je vživel v okolje in dodobra spoznal svojo krajevno skupnost, res pa je tudi, da ga marsikateri občan dvakrat na mesec težko čaka; pride točno – saj vestno opravlja delo »raznašalca« Kamniškega občana. K. C.

Psi lajajo, kultura gre dalje

Morate priznati, dragi bralci, da so časi hudo zapleteni in težki. Delovni človek si je naložil težko breme stabilizacije in zato je bilo pričakovati, da ob vseh delovnih naporih potrebuje tudi dobro mero hrane za dušo. In tako je Zveza kulturnih organizacij občine Kamnik sklenila, da evropsko leto glasbe ne sme mimo našega slavnega mesta in kulture željnih občanov. Račun brez krčmarja! Predvsem so se krepko uštel tisti, ki so dirjali na koncerte že pol ure prej v strahu, da bodo ostali brez vstopnic.

Vsakokrat je ostalo dovolj vstopnic in tudi prostora je bilo veliko, da bi se dalo debelo uro presedati sem in tja. Prišel je Tomaž Lorenz s svojo violino in nas, redke, izgubljene duše, očaral z Vivaldijem; prišla je tudi Monika Skalar, prva violina simfonikov RTV – da o Tomažu Habetu in drugih niti ne govorimo. Vse zaman, spoštovani bralci.

Na večeru komorne glasbe, ki je bil sredi novembra, se je zbral impresivno število ljubiteljev glasbe. Kar trideset sem jih naštel, če izvememo nastopajoče. Predstavnik zveze kulturnih organizacij je ubral diplomatsko taktiko, ko se je, ne da bi trenil z očmi, zahvalil občinstvu za udeležbo. Imela sem občutek, spoštovani someščani, da je hotel prepričati umetnike, da je v Kamniku ne živi dosti več kot trideset in smo torej skoraj polnoštevilno pridrveli uživati svoj kos leta evropske glasbe.

Vsekakor so me vse te reči prisilile h globokemu razmišljanju in po dolgotrajnem in napornem razglabljanju sem prišla do nekaterih koristnih spoznanj, ki bodo lahko v veliko pomoč vsem optimistično razpoloženim prirediteljem glasbenih večerov. Ob tem naj poudarim, dragi bralci, da so ti nasveti brezplačni, kar je danes dragocena redkost.

Prvič: koncertov nikakor ne kaže organizirati ob ponedeljkih, ker je takrat na sporedu Dinastija, ob torkih je žrebanje lota, ob sredoah je na sporedu šport ali film, ob četrtkih je karkoli, ob petkih so Ptice trnovke, ob sobotah je film, v nedeljo pa si morajo ljudje oddahnuti od naporega tedna.

Drugič: reklama, tovariši! Vsak vogal bi moral imeti svoj plakat in nikakor ne kaže pozabiti na pripis, da cenjeno publiko čaka dobro založen bife. Prav tako bi lahko med odmori za obiskovalce pripravili tečaj pletanja, šivanja, mešanja pijač in podobno.

Tretjič: za družbenopolitične delavce, ki živijo za današnji trenutek in sproti in zavzeto rešujejo vse težave, bi kazalo pripraviti debatni krožek, kjer bi lahko dinamično in konstruktivno izmenjavali mnenja. Seveda je možnosti še mnogo. Tu so še tečaj francoske kuhinje, predavanja o gojenju ptic in podobno. Prepričana sem, da bodo kulturniški zanesenjaki znali najti najbolj posrečene povezovalce glasbe in vsenarodnih interesov. ILUŠ H.

Uniles tudi poje

Že sam naslov pove, da gre za pesem, za kulturo. Delovne organizacije, ki so združene v SOZD UNILES predvsem zaradi skupnih gospodarskih in ekonomskih interesov, združujejo na nivoju sozda tudi športno in kulturno delovanje.

Rezultat skupnih kulturnih prizadevanj je bilo 1. srečanje pevskih zborov UNILES-a v Novem mestu, 23. novembra letos. V Novem mestu je bila prireditelj predvsem zato, ker Novoles praznuje 40. obletnico obstoja.

Pevski zbori, oziroma okteti, ki delujejo v okviru delovnih organizacij ali pod njihovim okriljem, so se zbrali v zelo lepo urejenem Kulturnem domu. Na žalost so bile prve novice slabe. November, čas prehladov in boleznih, je nekaterim preprečil udeležbo. Vseeno pa so se nam predstavili: Dolenjski oktet – Novoles, moški pevski zbor Svoboda Radeče – Lesnina, oktet Marles, moški pevski zbor Meblo, moški pevski zbor Liko Verd Vrhnika in mešani pevski zbor Svoboda Duplica – STOL. Že po udeležencih sodeč je bilo jasno, da bo program pester in zanimiv. In res je bilo tako. Vsak zbor je zapel štiri pesmi, tako da je imel možnost predstaviti svoj repertoar. Če se ne bi predhodno dogovorili samo za štiri pesmi in bi zbori s ponovitvami odgovarjali na aplavz iz dvorane, ne bi bilo dovolj 2 predvideni uri. Popostritev programa so bile recitacije Jožeta Gutmana.

Naj povem, da srečanje ni imelo tekmovalnega značaja, zato ni pošteno, da bi posamezne izvajalce ocenjeval. Dovoljujem pa si, da pohvalim mešani pevski zbor Svoboda Duplica, ki je

predstavljal delovno organizacijo STOL in Kamnik. Kljub odsotnosti nekaj ključnih pevcev, so pod vodstvom Franceta Spruka zelo dobro opravili svoj nastop in opravičili sloves enega boljših zborov Kamnik. Kljub odsotnosti nekaj ključnih pevcev, so pod vodstvom Franceta Spruka zelo dobro opravili svoj nastop in opravičili sloves enega boljših zborov Kamnika. Vse pa je najbolj presenetil repertoar našega zbora. Kdor ga je že poslušal ve, da prepevajo tudi novejša pesmi, da ne rečem moderne in s tem izstopajo iz klasičnega zborovskega petja.

Po končanem koncertu je vsak zbor prejel lično priznanje za udeležbo in povabilo na prihodnje srečanje.

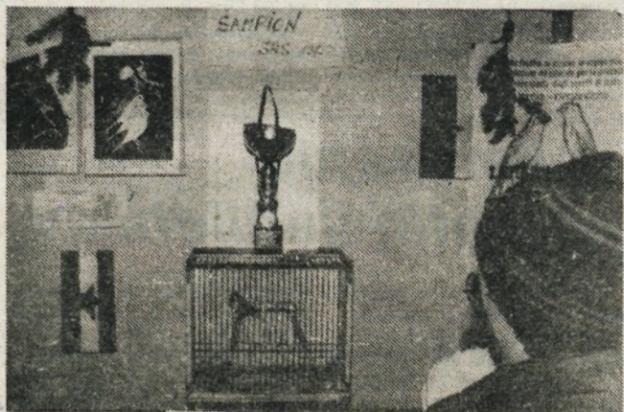
S tem pa še ni bilo vse končano. Organizator nas je povabil na večerjo, kar pa je pomenilo še drugi koncert sicer neuraden, pa zato mnogo bolj sproščen. Kdor je prepeval v zboru ali z njimi hodil po svetu ve, kaj to pomeni. V jedilnici doma starejših občanov v Novem mestu (naj povem, da je to zelo lep objekt) je odmevalo petje posameznih zborov, nekajkrat pa so zapeli skupaj. Ni še izvenela pesem iz enega kota jedilnice, že smo na drugem slišali intonirko in nato pesem. Vse skupaj se je zavleklo krepko čez polnoč, pa se še nikolmur ni mudilo domov.

Vseeno so velika oddaljenost in pogoji na cesti zahtevali odhod, seveda pred odhodom pa obvezno še eno pesem in veselo nasvidenje naslednje leto.

Naj zaključim s tem, da se lahko že vnaprej veselimo srečanja v letu 1986 in upamo, da kmalu tudi na Duplici.

Mitja REDJA

Živobarvni lepotec iz Kamnika – šampion Slovenije

Šampion na svojem častnem mestu.

Republiško prvenstvo vseh vrst sobnih ptic v Izoli, od 24. do 30. novembra 1985, tudi tokrat ni minilo brez kamniških gostiteljev. Sodelovalo je 12 gojiteljev-tekmovalcev s 50 pticami, vrnili so se s pokalom šampiona in sedmimi medaljami – eno zlato, tremi srebrnimi in tremi bronastimi.

Od trideset je na tem prvenstvu sodelovalo kar 27 slovenskih društev s prek 200 tekmovalci in 1723 pticami raznih vrst. Po številu nastopajočih ptic je to rekordno prvenstvo v Jugoslaviji, saj zgodovina jugoslovanskih tekmovalcev in razstav doslej ne beleži takega števila ptic na enem mestu.

Izbranih je bilo 8 šampionov po posameznih vrstah ptic, ki so prejele pokal šampiona organizatorja in posebno nagrado, ki jo je najlepšim primerkom namenil starosta jugoslovanskih ljubiteljev ptic, častni član jugoslovanske in slovenske zveze ter poznani mednarodni sodnik Ludvik Simončič iz Ljubljane.

V skupini križancev je bil z najvišjo oceno 92 točk proglašen za šampiona križanec med liščkom in kanarko – last Marjana Debeliča in Vodice nad Ljubljano, ki je član kamniškega društva. Za svojega lepotca je prejel ličen pokal, zlato medaljo in diplomu

ter unikatno delo Ludvika Simončiča kot dodatno nagrado.

Ostala odličja, ki so jih prejeli kamniški člani, so naslednja: Alojz Spruk je prejel dve srebrni medalji, eno za kolekcijo in eno v posamezni konkurenci rdečih satinet kanarčkov. Med satinet kanarčki brez rdečega faktorja je bila kolekcija Draga Kovačiča druga in prav tako posegla po srebrni medalji. V tej skupini je sodelovala tudi kolekcija Antona Turka in za doseženo tretje mesto dobila bronasto odličje. Nič slabše se niso odrezali poznani kamniški pastelni kanarčki, ki so že vrsto let osvajali najvišje naslove v Jugoslaviji. Takrat sta z njimi nastopala Franc Mežnar in Drago Kovačič in v posamezni konkurenci osvojila bronasti medalji – prvi s pastelnim kanarčkom brez rdečega in drugi z rdečim faktorjem.

Vse v Izoli nastopajoče in nagrajene ptice so bile na razstavi ptic v soboto, 30. novembra in še naslednji-zadnji dan razstave v OŠ Frana Albrehta v Kamniku, kjer so si jih občani-obiskovalci razstave lahko ogledali. Seveda je največ pozornosti požel šampioni križanec, ki so ga člani društva, takoj po prihodu, skupaj z osvojenimi odličji postavili na »častno« mesto.

DRAGO KOVAČIČ

Na rob nekemu dogodku

Kamnik je pač Kamnik in Kamničani smo pač Kamničani, kot se tako radi pohvalimo, če nas kdo povpraša od kod smo. In že mu v isti sapi naštevamo naše znamenitosti, lepote, ter ostalo, znano širom naše domovine. Ko pa bi sledilo drugo vprašanje o prireditvah v mestu, tistih kulturnih, bi velika večina vprašanih postala živčna in bi nam v odgovor samo nekaj zamrmrala v brado.

Kaj je torej s teboj, Kamničan?

Je torej res tako težko pogledati okoli sebe in opaziti plakat (velik bel list – s svojo belino bode v oči!), ki nas vabi na koncert?

Da ne bo kdo mislil, da filozofiram, bom opisal dogodek, ki sem mu bil priča v ponedeljek 18. novembra. V letošnjem letu, ki je proglašeno za Evropsko leto glasbe, je zveza kulturnih organizacij naše občine priredila tudi koncert komorne glasbe. Prireditelj je bila v slabo ogrevani dvorani Veronika in to pred dvajsetglovo množico. Prav slednje mi buri kri in sprašujem se, če so glasbeniki, ki vadijo dneve in tedne, to zaslužili? Nemara je bilo njihovo razočaranje veliko, ko so muzicirali pred skoraj prazno dvoranico, vendar smo jih mi toliko bolj toplo sprejeli.

V prvem delu koncerta sta nam najprej pianist Hinko Haas in klarinetist Zvone Richter zapolnila vrzel, ki je nastala zaradi spremembe programa. Sopranistka Irena Vremšak-Bar zaradi lažje obolenosti namreč ni mogla nastopiti.

V drugem delu smo uživali v triu, ki so ga sestavljali Cveto Kobal – flavta, Zvone Richter – klarinet, in Peter Stadler – fagot. Na občuten način so predstavili dela Haydna, Marosa in predvsem Ajdiča, katerega skladba je v njihovi interpretaciji še posebej izstopala.

Aplavz je potihnil, obiskovalci smo odšli domov, ostal pa je grenak priokus.

Bo naslednjič drugače?

JANEZ BALANTIČ

Od Kamnika do Kavkaza

nadaljevanje

Mrak je in vlak zibajoče drvi skozi brezove gozdove, pašnike in polja, mimo vasi in mest, brezmejna pokrajina pa počasi tone v mirno poletno noč. Slo-nim ob oknu in skoraj zasanjan zrem nekam v neskončnost. Pravkar še škrlatno rdeči oblaki na zahodu so postali temni in vsak čas bo noč zastrla še zadnje silhuete te velike pokrajine. Za trenutek sem klonil čustvom ne-ke romantike in si tiho zapel ne-kaj melodij čudovitih ruskih ro-manc. Lepo je, če človek zmore kdaj vsaj za trenutek oditi iz te-ga našega vsakdana, v svet neke-ga časa, v svet svojih čustev.

Janez me je dvakrat poklical, da sem ga enkrat slišal. Nisem spal stoji, pač pa sanjal.

»Cene, kruli mi v želodcu, pa žejen sem, pa kadil bi rad, pa...!«

»Janez, meni pa je pravkar brenčalo po možganih in ni lepo, da si me budnega prebudi!«

Da bi pozabila vsak svoje te-zave, sva odšla proti jedilnemu

vagonu. Končno sva morala ugotoviti, koliko je vreden ru-beljske, prišvercan iz dežele Kranjske.

V Kijevu je vstopilo veliko potnikov in vlak je bil prepoln. Potniki so si krajšali čas z vsem mogočim, predvsem pa so veliko jedli, malo pili, še manj pa govo-rili. Mukoma sva se pridrenjala do jedilnega vagona. Čisto za-res, bilo jih je kot Rusov, ta za-resnih namreč, kakor radi pravi-mo na Kranjskem. Bil je petek zvečer, torej konec tedna. Ta množica ljudi je potovala v svoje veliko mesto Moskvo krasavico, kakor jo meščani sami imenuje-jo. Takšna je resnica. Vsak na-rod obožuje svojo prestolnico. Bleščeči Pariz, večni Rim, antič-ne Atene, bela Ljubljana...!

V jedilnici sva komaj našla prostor. Za mizami so sedeli Ja-ponci, Arabci, črnici, ruski oficir-ji in nekaj drugih »boljših« Ru-sov, pa razumljivo kmalu tudi dva zadovoljna Kranjca. Vsi so jedli makarone z ocvrtim jajcem, midva pa sva bila »važna« in sva

naročila zrezke. Potem, ko sva jih dobila, nama je bilo takoj ra-zumljivo, zakaj jih drugi niso na-ročili. Se pračlovek bi si spahnil čeljust pri žvečenju takšnega me-sa. Račun je natakarcica sestavila še hitreje, kot naši mesarji. Ni pogledala v zrak, pač pa na »ru-ski kalkulator«, ki je podoben lesenemu računalčku s kroglica-mi za prvi razred osnovne šole. Stal je na blagajniški mizici. Pre-stavljala je kroglice levo in des-no in račun je bil v hipu gotov. Nič nisva razumela. Ruski zrez-ek je bil pošteno poceni, po kranjskem kurzu namreč, rubelj in petdeset kopejk. Nisva se hu-dovala, saj je vsako spoznanje dragoceno.

Na vlaku sva preživljala že tretjo noč in ujkanje v posteljah nama je že dobro delo. V upa-nju, da se to noč ne bo dogajalo kaj posebnega, sva kmalu trdno zaspala.

Zjutraj sva spalnico v kupeju ponovno spremenila v gledališče s sedeži v parterju in nadaljevala s prodajo zija skozi okno.

»Cene, a naj'n tazgorn pa kar spi,« me je Janez resno vprašal? Nič nisem razumel, zato ga tu-di vprašal nisem, kdo je »naj'n tazgorn«.

Na vzhodu se je prebujal nov dan in bili smo še precej daleč od Moskve.

»A tazgorn še ne bo vstal,« je ponovno buril mojo nevednost.

Verjetno sem ga pogledal zelo neumno, zato mi je hitro po-jasnili.

»Na zgornjo posteljo so nama ponoči podtaknili nočnega pot-nika. Kaj nisi nič slišal?«

Res je en lump ležal na poste-lji obrnjen v steno.

»Kdaj neki se je pritihotapil v kupe,« me je razganjala rado-vednost.

»In kaj je...?«

Gostilna z večletno tradicijo, sedaj preurejena v restavracijo - rustikalnega stila, vam nudi:

- individualne večerje
- večerje ob raznih priložnostih za zaključene družbe
- poročna in druga slavnostna kosila
- manjše ohceti

Odperto od 17. do 24. ure; nedelja, ponedeljek in praznik zaprto. Ob večerih živa glasba s citrami.

Ob prazniku republike čestitamo vsem občanom in se priporočamo za obisk.

M-ETA, Živilska industrija Kamnik

takoj zaposli

dva skladiščna delavca

Osební dohodek 50.000 din.

Ponudbe sprejema kadrovska služba v roku 15 dni od objave.

Smrt se izlila je v blede obličje, pogled je zaplaval v neznani pokoj, ni več trpljenja, ne bolečine, življenje je trudno končalo svoj boj.

Gregorčič

20. oktobra smo se na Kamniških žalah poslovili od našega dragega moža, očeta in dedka

MATIJE STERLETA

s Podgorske 10

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ter kolektivu Alpem, ki ste nam v teh težkih dneh pomagali, izrekli sožalje, podarili cvetje in ga v tako velikem številu pospremili v njegov prerani zadnji dom. Posebno se zahvaljujemo govornikom za poslovilne besede, pevcem za zapete in godbi za zaigrane žalostinke, praporščakom za zadnji pozdrav in g. župniku za opravljen pogrebni obred.

Žalujoci: žena Mila, otroci Lidija, Dušan in Mira z družinami in drugo sorodstvo

Kamnik, Deggingen, Lož, november 1985

SMRTI

PIVK Antonija, upokojenka iz Ljubljane, Krimska 3, stara 86 let

HERLE Franc, upokojenec iz Kamnika, Levstikova 10, star 72 let

REPIČ Marija, osebna upokojenka iz Kamnika, Kidričeva 6, stara 76 let

CENE Ana, osebna upokojenka iz Spitaliča št. 5, stara 75 let

PANČUR Janez, osebni upokojenec iz Oševka 16, star 94 let

MARTINC Ivana, druž. upokojenka iz Kamnika, Palovška 22, stara 76 let

ERZAR Jože, upokojenec iz Most pri Komendi 53/A, star 76 let

ČEVKA Karel, osebni upokojenec iz Županjih njiv 35, star 58 let

OBLAK Ljudmila, soc. podpiranka iz Ljubljane, Resljeva 26, stara 86 let

BABNIK Antonija, druž. upokojenka iz Mekinj, Cankarjeva 53, stara 89 let

PIRŠ Franciška, os. upokojenka, iz Šmarce, Gornji log 26, stara 65 let

JAMNIK Ana, os. upokojenka iz Mekinj, Polčeva pot 10, stara 85 let

ČIBAŠEK Jože, osebni upokojenec iz Most 87/A, star 71 let

HRIBAR Marija, vzdrž. oseba iz Križa 37/a, stara 80 let

ŠTERTAK Jožef, osebni upokojenec iz Nasovč 21, star 67 let

ERZAR Ana, gospodinja iz Most pri Komendi 53/A, stara 74 let

POROKE

JANEŽIČ Jožef, kovinostrugar iz Kamnika in

HOČEVAR Jana, administratorka iz Buča

VAVPETIČ Gorazd, študent arhitekture iz Kamnika in

RIHTER Metka, delavka iz Šmiklavža

BALANTIČ Alojzij, nevtralizator iz Kamnika in

SUŠTERŠIČ Darinka, med. sestra iz Kamnika

ZELEZNIKAR Peter, monter ogrevalnih naprav iz Tunjic in

ŠKRABANJA Nevenka, robilka brisač, iz Kamnika

HROVAT Srečko, strojni tehnik, iz Ljubljane in

ZOBAVNIK Marija, uslužbenka iz Kamnika

LETNAR Andrej, delovodja iz Mekinj in

PETEK Nada, likvidatorka iz Mekinj

PANČUR Franc, kmet iz Kostanja in

MOČNIK Anica, usnjarski tehnik iz Sidola

BUKOVEC Srečko, dipl. ekonomist iz Ljubljane in

MIHEVC Barbara, štud. filozofske fakultete-stewardesa iz Ljubljane

SPRUK Branko, blagajnik iz Kamnika in

ŠTUPAR Branka, manipulantka iz Mlake

NOVAK Avguštin, brusilec železa iz Zajasovnika in

ZABAVNIK Marija, krojilka iz Spitaliča

GOLTNIK Jože, krojilec iz Motnika in

ZORE Francka, tkalka iz Česnjic v Tuhinju

NOVAK Štefan, pleskar iz Ložnice pri Žalcu in

HORVAT Majda, šivilja usnjene galanterije iz Domžal

ERJAVŠEK Branko, pismo-noša iz Županjih njiv

BODLAJ Štefka, tapetniška delavka iz Županjih njiv

PANČUR Vinko, vrtnar iz Mekinj in

JANEŽIČ Andrejka, prodajalka iz Črne pri Kamniku

SLAPNIK Alojz, elektroinštalater iz Velikega Hriba in

HRIBAR Marta, upravno administrativni tehnik iz Spitaliča

ZABRET Viljem, str. ing. pripravnik iz Podgorja in

KOLENC Judita, kemijski tehnik iz Podgorja

Komunalno podjetje Kamnik

objavlja prosta dela in naloge:

1. vodenje toplovodnega omrežja

Pogoji: - dipl. ing. strojne smeri

- 3 leta delovnih izkušenj

- strokovni izpit

- delovno razmerje sklenemo za nedoločen čas

2. namestnik vodje žičnice

Pogoji: - končana srednja šola elektro smeri

- 2 leti delovnih izkušenj

- delovno razmerje sklenemo za nedoločen čas

3. strežnik sedežnice in vlečnice (3 delavci)

Pogoji: - osnovna šola

- 6 mesecev delovnih izkušenj

- delovno razmerje sklenemo za določen čas, zaposlitev je možna tudi preko študentskega servisa

4. obračunavanje osebnih dohodkov

Pogoji: - ekonomski tehnik

- 6 mesecev delovnih izkušenj

- delovno razmerje sklenemo za določen čas - nado-meščanje delavke v času porodniškega dopusta

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema Komunalno podjetje Kamnik, Cankarjeva 11, 8 dni po objavi.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage, dobre tete

ANGELE HRIBAR

iz Novega trga 15

se iskreno zahvaljujemo dobrim sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem za vso pomoč, podarjeno cvetje, izrečena sožalja in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebno zahvalo župnikoma iz Kamnika in Motnika za lep pogrebni obred ter sestram usmiljenkam za pomoč v času njene bolezni. Lepa hvala praporščakom in tov. Modicu za poslovilne besede.

Žalujoci: vsi njeni

Kamnik, november 1985

ZAHVALA

Sporočamo vam, da je v 65. letu umrla

FRANČIŠKA PIRŠ

iz Šmarce 122

Zahvaljujemo se vsem sosedom za pomoč, govorniku društva upokojencev za poslovilne besede, gospodu župniku za opravljen obred in cerkvenemu pevskemu zboru za petje. Hvala tudi vsem, ki ste ji podarili cvetje in jo pospremili na zadnji poti.

Žalujoci: mož Janez, sin Janez, hčerki Marina in Fanika z družinami.

Šmarca, Bakovnik, Rodica, november 1985

ZAHVALA

Po dolgotrajni in hudi bolezni nas je zapustil dragi mož, oče, brat in stric

JOŽE ERZAR

iz Most 53/a

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom za požrtvovalno pomoč, izrečena sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala kolektivu Doma upokojencev Kamnik za skrbno nego in g. župniku za pogrebni obred.

Žalujoci: žena Anica, hčerka Mira, sestre Angela, Cilka in Julka z družinami.

Moste, Kapele, Ljubljana, Gora, USA, november 1985

ZAHVALA

V 58. letu nas je za vedno zapustil naš dragi mož; oče, stari oče in brat

KAREL ČEVKA

iz Županjih njiv 35

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v dneh neizmerne žalosti stali ob strani, nam nesebično pomagali, izrekli sožalje, pokojniku podarili cvetje in ga tako številčno pospremili v njegov prerani zadnji dom. Posebno se zahvaljujemo govorniku, pevcem za ganljivo petje in g. župniku za pogrebni obred.

Žalujoci: vsi njegovi

Županje njive, Nova Gorica, Količevo, Golo brdo, november 1985

ZAHVALA

Po dolgi in hudi bolezni nas je v 77. letu starosti zapustila naša mama, stara mama, prababica, sestra, svakinja in teta

IVANA MARTINC

s Palovške 22

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sodnikom Temeljnega sodišča Novo mesto - Enota Krško, posebno DO Titan za pomoč, izrečena sožalja, poklonjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo dr. Suštarjevi, dr. Pajntarju, dr. Kocutaju in patronažni sestri za skrbno zdravljenje, tovarišu Modicu za zadnji pozdrav, pevcem za zapete žalostinke in gospodu dekanu za lep obred.

Žalujoci: vsi njeni

Kamnik, Krško, Nemčija, Vir, Duplica, Stranje, Šmarje, Amerika, november 1985

Dotrajana teniška igrišča so potrebna obnove

Čimprej bo potrebno narediti novo drenažo na dotrajanih igriščih kamniškega teniškega kluba, saj se v zadnjih letih zaradi zbitega zemljišča ob robu igrišč že ob najmanjšem nalivu nabira voda, so na novembarski seji sklenili člani izvršilnega odbora TK Kamnik, prav tako pa so določili tudi datum letošnje obnove igrišč, ki bo 16. decembra. Člani posameznih komisij naj bi pripravili poročila o delu v minulih sezonah, rečeno pa je bilo, naj se še posebno skrbno pripravi poročilo o finančnem stanju kluba. Po besedah predsednika TK Tonea Prešerna se je namreč izkazalo, da ljudi, »navadno tiste, ki v klubu najmanj delajo«, najbolj skrbijo, kako je porabljen denar Teniškega

kluba. Poleg tega je v tem trenutku najbolj aktualna pomladitev izvršilnega odbora. Zato so na seji določili predstavnika, ki bo do obnove zbor pripravil predloge za sestavo novega odbora, da se ne bi ponovila lanska slika z obnove zbor, ko se je bilo potrebno v nekaj minutah zmeniti za sestavo novega vodstva. Zaradi pomanjkanja novih predlogov, zaradi stiske s časom in predvsem nezainteresiranosti in neudeležbe na zboru, je ostal v glavnem v »stari obliki«. Zato naj bo naloga tistih, ki si želijo drugače zaustaviti delo v klubu, da pridejo na decembrski občni zbor, se dejavno vključijo v razpravo kot tudi v delo v naslednji sezoni, da ne bo kot vedno vse ostalo samo pri besedah.

Na občnem zboru bodo podelili tudi priznanja za dosegene rezultate v letošnji sezoni. Člani izvršilnega odbora so se na seji dogovorili, kateri od klubskih turnirjev bo šel za točkovanje. Za člane so se na primer dogovorili, da se od treh turnirjev in klubskega prvenstva za končen izračun upoštevajo tri najboljše uvrstitve. O problematiki treningov in tečajev je nekaj spregovoril član IO TK Kamnik Janez Bogataj in dejal, da se je v klubu končno treba odločiti, ali so tečaji za mlajše člane teniška telovadba ali vzgoja bodočih tekmovalcev, podmladka, ki bi zapolnila veliko vrzel med tekmovalci Teniškega kluba Kamnik.

R. GRČAR

Nogometaši Stola drugi

Nogometaši Stola so po visoki zmagi proti Postojni sklenili jesenski del tekmovalstva v zahodni skupini II slovenske lige. Osvojeno drugo mesto je dobro izhodišče, da v spomladanskem nadaljevanju še lahko računajo na prvo mesto in s tem na uvrstitve v slovensko nogometno ligo, ki je letos posebej zanimiva. Še tri kola pred koncem jesenskega dela je kazalo na slabšo bero točk, saj so za vodilno Ljubljano zaostajali kar za pet točk.

Neposredni dvoboj na Duplici pa so prepričljivo dobili igralci Stola, ki so povsem nadigrali do tedaj še neporažene goste. Razlika se je manjšala, po zadnjem kolu »Stolovci« zaostajajo samo za eno točko. Vsa pričakovanja tekmecev za vrh, da bo letošnje moštvo Stola slabše (zaradi odhoda nekaterih boljših igralcev v druge klube), so se kot kaže izjalovila, saj so igralci prizadevnega trenerja

Kneževiča disciplinirano izpolnili vse naloge, zastavljene pred začetkom prvenstva. Največji problem, ki jih tare so finančna sredstva, saj DO Stol sama ne more pokrivati vseh izdatkov. SITKS Kamnik stoji preveč ob strani, vodstvo kluba je pričakovalo več pomoči.

Spomladanski del bo torej ob težavah prinesel odločitev, katero od obeh vodilnih moštvo bo zasedlo prvo mesto. Vsekakor sta Ljubljana in Stol pokazala največ, ostala moštva pa že po jesenskem delu preveč zaostajajo.

Končna lestvica po jesenskem delu:

Ljubljana	11	7	3	1	23:14	17
Stol	11	7	2	2	33:12	16
Postojna	11	5	2	4	22:14	12
Medvode	11	4	4	3	18:12	12
Primorje	11	4	4	3	16:18	12
Izola	11	4	3	4	15:13	11
Jadran Lama	11	3	5	3	13:15	11
Piran Solinar	11	5	0	6	24:25	10
Tabor Jadran	11	4	1	6	12:22	9
Elan	11	3	3	5	11:21	9
Naklo	11	1	6	4	12:19	8
Unjnar	11	2	1	8	14:28	5

ANDREJ PERČIČ

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Kamnik

razpisuje

na podlagi določil Zakona o pogojih za prodajo stanovanjskih hiš in stanovanj v družbeni lastnini (Uradni list SRS št. 3/74) in na podlagi sklepa 23. seje Odbora za solidarnost pri Samoupravni stanovanjski skupnosti občine Kamnik z dne 12. 11. 1985

javno dražbo

s pisnimi ponudbami za prodajo enodružinske montažne lesene stanovanjske hiše na Vrhopolju št. 47 pri Kamniku v izmeri 84,64 m² s funkcionalnim zemljiščem.

Izključna cena je 3.003.965,00 dinarjev. Interesenti morajo obvezno položiti kavcijo v višini 5% od izključne cene na račun številka 50140-662-524006 Samoupravna stanovanjska skupnost občine Kamnik. Osebnostni polog kupca pri prodaji stanovanja na kredit ne more biti nižji od 25% izključne cene in mora biti plačan najpozneje v 30 dneh po sklenitvi pismene pogodbe (za osebnostni polog se štejejo lastna sredstva občana in posojila iz nenamenskih prostih bančnih sredstev). Kupec nosi vse stroške v zvezi s pogodbo, vključno s plačilom davka na promet nepremičnin. Stanovanjska hiša je zasedena. Interesenti naj vložijo pisne ponudbe v 15 dneh od dneva objave razpisa v zaprtih kuvertah z oznako »javna dražba« na naslov: Samoupravna stanovanjska skupnost občine Kamnik, 61240 Kamnik, Staletova 8. Odpiranje ponudb bo 27. 12. 1985 ob 8. uri v sejni sobi Stanovanjskega in komunalnega gospodarstva SKG p.o. Kamnik, Staletova 8. Odpiranja ponudb se lahko udeležijo vsi interesenti. Vse informacije v zvezi s prodajo stanovanjske hiše dobite na SKG Kamnik ali po telefonu št. 832-211.

MATIC ROMŠAK

VII. posvetovanje atletskih trenerjev

Od 22. do 24. novembra je bilo v Portorožu sedmo posvetovanje o slovenski atletiki in aktualnih vprašanjih v njej. Udeležilo se ga je več kot petdeset strokovnih delavcev iz vse Slovenije, med katerimi so bili tudi znani tekmovalci: Mojca Pertot, Breda Lorenči in trenerji Igor Lapajne, Milan Lorenči, Mladen Pavljak in ostali.

Tudi kamniški AK je v Portorož poslal svojega predstavnika, ki je s poročilom o vseh treh delovnih dneh verjetno precej pripomogel k hitrejšemu napredku atletike v Kamniku ter še aktivnejšemu in strokovnejšemu delu v klubu, v katerem je trenerski kader zelo šibek, navdušenih »atletov in atletin« pa vse več.

Zborovali smo v hotelu Metropol, ki nam je proti ustreznim dinarskim odškodninam ponudil tudi prenočišča. Vodilna tema je bila gotovo predstavitev treninga najboljših slovenskih atletov, nanjo pa so se navezovala poročila o diplomskih nalogah študentov, FTK-ja in poročila z mednarodnega kongresa biokemije v Köbenhavnu.

Z delom smo pričeli v petek popoldne ob 16^h, (naj priznam da je bilo 30 minut akademski zamude) končali pa po 23^h, ko so se udeleženci okroglo mize o pridobivanju licenc atletskih trenerjev že pošteno zapirale oči.

Še pred okroglo mizo so diplomanti s Fakultete za telesno kulturo povedali, do kakšnih ugotovitev in zaključkov so prišli v svojih diplomskih nalogah. Najprej je državna reprezentantka in rekorderka v teku na 400 m z ovirami Mojca Pertot obnovila svojo nalogo z naslovom – Ritem teka med ovirami. V njej je ugotovila, s kakšnimi modeli korakačnega ritma teka tečejo atletinje na 400 m z ovirami. Prišla je do rezultata, da so modeli ritma odvisni predvsem od kvalitete tekačice in da kvaliteto slabše atletinje ponavadi sploh nimajo (ali pa ne v celoti) izoblikovanega modela ritma. To pomeni, da posamezna tekmovalka ne ve, s koliko koraki bo pretekla razdaljo med dvema ovirama.

Nalogo tekača na 400 m Rada Gregoriča je predstavil njegov mentor na fakulteti, prof. dr. Jože Šturm. Gregorič je v nalogi raziskoval svojo disciplino in na osnovi testiranja tekačev dokazal, da boljši rezultat doseže tisti tekmovalci, ki 400 m krog preteče v enakomernem tempu, kot pa tisti, ki odšprinta 300 m, zadnjih 100 m pa ... kar bo pa bo. To pomeni, da je rezultat druge polovice teka precej močneje povezan s končnim rezultatom, kot rezultat prve.

Tretjo diplomsko nalogo je napisala in predstavila nekoletna aktivna in zelo uspešna tekmovalka – Breda Lorenči. Izbrala si je zelo zanimivo temo, saj je obravnavala najtežjo žensko atletsko disciplino – sedmerboj. V njem najboljše rezultate dosegajo tekmovalke, ki so hitre in eksplozivne kot sprinterke, močne kot metalke raznih atletskih orodij in vzdržljive dolgoprogajke. Pogoje za dober rezultat imajo tudi skakalke v daljino, saj se ta disciplina najbolj navezuje na ostalih šest. Zanimivo je tudi to, da sta zelo slabo povezana skok v daljino in skok v višino ter met krogle in met kopja. Nasploh je met kopja zelo šibka točka modernih sedmerbojčev, saj te discipline v peterboju še ni bilo in se tekmovalke šele privajajo nanjo.

Prvi del petkovskega programa je bil s tem končan, po večerji pa smo se vsedli še za okroglo mizo (ki je bila vse prej kot okrogla ... po obliki mislim). Številni atletski trenerji so zahtevali višje licence in tako tudi priznanje ustrezne kvalifikacije, ki pa je največkrat precej pomanjkljiva. Čeprav je prevladalo mnenje, da AZS ni dedek Mraz, ki bi višje licenčne delil kar po tekočem traku, pa moramo razumeti tudi trenerje in njihovo željo po večjem kosu kruha, ki ... roko na srce – ni ravno velik. V soboto so trenerji predstavili obseg in kakovost treningov svojih atletov. Prof. Mladen Pavljak je kot trener dolgoprogajke Staneta Rozmana poudaril, da je vsak trener dolžan svojemu atletu prenesti svoje znanje in izkušnje. To je Mladen storil, saj

so rezultati, ki jih je dosegel njegov varovanec zelo dobri. Seveda je bilo poleg volje potrebno tudi trdo delo, saj 505 treningov v sezoni 1984/85 ni malo, prav tako kot ne tudi 5500 pretečenih kilometrov. Stane je tudi 30-krat nastopil doma in v tujini, specialne priprave zunaj mesta bivanja pa so trajale 60 dni.

Vzporedno s to predstavijo je potekalo predavanje Pavle Paitler o treningu metalcev kopja. Sledil je odmor in nadaljevanje predavanj. Med zanimivejšimi animatorji je bil še trener AK Olimpija Jure Kastelic, ki je predstavil potencial Saše Kranjc. Trener in tekmovalka sta si pred letošnjim dvoranskim evropskim prvenstvom postavila dokaj visoke cilje, ki pa jih je bila Saša sposobna doseči. V teku na 200 m sta pričakovala uvrstitve v finale z rezultatom okrog 24 sekund. Na žalost pa se je Saša v Atenah poškodovala, tako da z dobro uvrstitvijo ni bilo nič.

V nedeljo, ki je bila naš zadnji dan bivanja v Portorožu, sta prof. Anton Ušaj iz Nove Gorice in mag. Marko Medvešček (strokovnjak za prehrano atletov in nekoč dober skakalec v višino) povedala, kaj sta videla in slišala na kongresu biokemije v Köbenhavnu, ki sta se ga nedavno udeležila.

Tema, ki nam jo je predstavil mag. Medvešček je bila bolj zanimiva in

predvsem bolj razumljiva, saj so nam že naslovi, ki jih je navedel prof. Ušaj, dali vedeti, da bo to strogo strokovno predavanje; praktično nerazumljivo za navadne smrtnike.

Zato naj povem nekaj le o prehrani športnikov. Pred aerobnimi napori najbolj pomaga prehrana, bogata z ogljikovimi hidrati. Fizična sposobnost se najlažje ohrani, če športnik pred tekmovalcem uživa sladkor, ki najbolj veže glukozo v krvi. Seveda tudi pretirano »sladkanje« lahko škodi, zato bo najbolje, če se omejite na 12 gramov sladkorja, ki jih lahko porabite 90 minut pred tekmo.

Zmotno pa je prepričanje nekaterih, da športnika kar sama do uspeha ponese soda bikarbona. Če bi bilo to res, se sode v naših trgovinah že zdavnaj ne bi več dobilo. Morda sem ter tja komu res pomagal, v večini primerov pa zaradi nepravilnega doziranja pride do prebavnih motenj, ki čisto povzročijo predčasen odstop. Končno je bilo tudi dokazano, da soda bikarbona ne pospešuje regeneracije, prav tako kot tudi čisti kisik ne. Zanimiv poskus so izvedli Kitajci, saj so pri dvigovalskih utežih opazovali metodo hitrega hujšanja. Posledica tega je bila nagla in močno zmanjšana količina beljakovin in mineralov v krvi in huda dehidracija, tako da ta metoda v športu nikakor ni priporočljiva.

Zakaj propada trim steza

V Kamniku imamo kup športnih objektov, ki jih Kamničani na veliko uporabljajo. Vendar, hišo, avto in druge dobrine je treba vzdrževati, če nočeš, da ti v nekaj letih vse propade. Enako je s športnimi objekti, ki so širšega družbenega pomena.

Bazen že dalj časa buri duhove kamniških občanov, saj je bil še pred leti v nezaviljivem stanju. Ko ga je prevzelo v upravljanje Komunalno podjetje Kamnik, se je stanje malo izboljšalo, saj je bazen vsaj malo oskrbovan, žal pa te še vedno poleg drage vstopnice čaka ne preveč čista voda in obadi. Kljub temu pripombam je stanje še vedno boljše kot pred leti.

Tudi stadionu se ne piše veliko bolje. Atletske steze so ponekod obrabljene, travo, slabo so pokrite s peskom, le nogometno igrišče pokriva lepo pokošena trava.

Vse to pa ni nič proti kamniški trim stezi, ki je že dalj časa popolnoma uničena. Na začetku steze še vedno stoji smerekaz z opisom in številni vaj. Kljub temu pa bi tujec v našem mestu težko našel začetek steze, saj ni več ne duha ne sluha o pesku, ki je prej prekrival stezo. Poti so zaraščene in sprane od dežja, le velika črka T še opozarja, da je bila tu nekoč trim steza. Table, ki so nekoč nakazovale vaje, so v večini že zapustile svoja mesta na drevsih. Naprave za vaje so uničene, saj so jih voda, mraz in neodgovorni trimčkarji dobera zdelali. Tako le še gnili in zlomljeni tramovi pripovedujejo zgodbo o nekdanji lepi in urejeni trim stezi, katero so obiskovali tako otroci kot upokojenci. Dandanes pa srečaš na bivši stezi le naključnega oboževalca gozdov.

Trim stezo so leta 1977 naredili

kamniški brigadirji, potem pa je bila predana v upravljanje ZTKO Kamnik, ki pa je za njeno vzdrževanje naredila bore malo. Nekoč so jo nanovno potrosili s peskom, kaj več pa ni bilo narejenega. Kljub temu, da je veliko Kamničanov zahajalo na trim stezo ni uporabna že več kot dve leti zaradi že prej naštetih razlogov. ZTKO bi lahko skrbela vsaj za tekoče vzdrževanje steze, oziroma so dolžni, da to naredijo. Velika škoda je bila narejena tudi kamniškemu rekreativnemu športu, saj so se ljudje nekako odvadili uporabljati trim, kar pa je seveda razumljivo, ker stezo brez naprav lahko najdejo v najbližjem gozdu.

Seveda za uničeno trim stezo ne moremo kriviti le ZTKO, ampak tudi neodgovorne posameznike, ki so zavestno uničevali naš in njihov športni objekt.

O tem problemu sem se pogovoril s sekretarjem ZTKO Kamnik Vojkom Kolaričem.

Leta 1977 je bila zgrajena trim steza in predana v upravljanje ZTKO Kamnik. So bila od tedaj izvedena kakšna vzdrževalna dela? Kolarič: ZTKO se je veliko dogovarjala glede upravljanja trim steze. Do leta 83 smo izpeljali tri akcije v sodelovanju s kamniškimi klubi in šolami. Žal sodelovanje s strani klubov ni bilo najboljšo. Po letu 83 smo šli v skupno akcijo z OK ZSMS. Takrat so bile določene naprave za popolnoma uničene. Dogovorjeno je bilo, da delo opravijo mladinci, evidentirani v brigado. Pri popravilu je finančno pomagala krajevna skupnost Kamnik Center. Po akciji je bilo družabno srečanje. Moram povedati, da v nobeni akciji steza ni bila popravljena do konca. Delno so se urejale proge, naprave pa so bile popravljene le v manjšem obsegu. Letos so mladinci iz Centra delno popravili stezo in posekali grmičevje. Za večje popravilo pa ni bilo izvajalca, kljub temu, da nam je Gozdno gospodarstvo Ljubljana pripravljeno odstopiti dve ali tri smreki za popravilo naprav na stezi.

Kdaj se bo pričela obnova?

Kolarič: Spomladi bomo začeli celovito akcijo s krajevno skupnostjo in OK ZSMS. Če bi akcijo dobro pripravili, bi se dalo urediti progo in osem postaj, ki so popolnoma uničene. Osnovna šola naj bi uredila stezo, brigada pa naprave. Seveda je treba poudariti, da bi tudi uporabniki morali spremeniti odnos do naprav na stezi, saj so jih veliko uničili neodgovorni posamezniki. Razmišljamo tudi

o tem, da bi se dogovorili z OK ZSMS za upravljanje, oziroma upravljal bi jo lahko tudi kak klub, na primer atletski.

Zakaj objekti širšega družbenega pomena propadajo?

Kolarič: Kar se tiče ostalih objektov je takole: S Komunalnim podjetjem Kamnik je bil podpisan samoupravni sporazum. Tako Komunalno podjetje sedaj upravlja telovadnice, stadion, bazen. Stadion naprimer nima drenaže in so bile napake že v sami izgradnji tega objekta. Žal pa ni materialne osnove za ureditev.

Z bazenom vemo kako je. Voda odteka, bazen je star, urediti bi bilo treba sanitarije, da se ne bi bilo treba več boriti z inspekcijo za odprtje bazena. Sam bazen leži, kjer leži, lega pa nikakor ni ugodna. To so cvetoča drevesa, ki svoje cvetove strešijo v bazen, tako so večne težave z umazano vodo. Da bi si omislili kakšne ogrevalne naprave, ki so zelo drage, zopet ni materialne osnove. Rešitev bi bila v odpadni vodi industrije. Najbrž bi bilo smotrnejše sredstva za popravilo, porabiti za izgradnjo novega bazena. Rešitev vidim samo v tem, da problem bazena vnesemo v naslednji srednjeročni plan občine Kamnik.

D. G.

Izvršni svet Skupščine občine Kamnik

je na svoji seji dne 13. 11. 1985 sprejel sklepe o javni razgrnitvi izvedbenih načrtov.

Vse zainteresirane občane Kamnika vabimo, da se udeležijo

javne razprave

o teh dokumentih, ki bo:

1. dne 19. 12. 1985 ob 18. uri v Osnovni šoli Stranje za zazidalni načrt SP-1 Stahovica
2. dne 17. 12. 1985 ob 18. uri v sejni sobi št. 9 – prtiličje v stavbi občine Kamnik, Titov trg 9 za ureditveni načrt KP-1 Utok
3. dne 18. 12. 1985 ob 18. uri v stanovanjski hiši Škorjanca Janka v Volčjem potoku 11 c za zazidalni načrt BP-5 Utok.

Ureditveni načrti so razgrnjeni na krajih javnih razprav in v prostorih Skupščine občine Kamnik, kjer se zbirajo tudi pripombe.

Izvršni svet
Skupščine občine Kamnik

Vido Repanšek

Kidričeva 8
61234 Mengeš
tel. doma 721-162

DELOVNI ČAS

Ponedeljek, torek od 14. do 18. ure,
sreda od 9. do 12. in od 14. do 18. ure,
četrtek, petek od 14. do 18. ure,
sobota od 9. do 12. ure.

Foto Repanšek
Mengeš

Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF – Ureja Svet za informiranje, predsednik Janez Pirš, in uredniški odbor v sestavi: Katarina Cerar, Damjan Gladek, Romana Grčar, Janez Maleš, Anica Rak, Matic Romšak, Stane Simšič in Jana Taškar, glavna in odgovorna urednica. Tehnični urednik Franci Mihevc. Strokovna sodelavka Vera Mejač. – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Tomšičeva 2, telefon 831-311 – tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 – Kamniški občan – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska CGP Delo v Ljubljani.